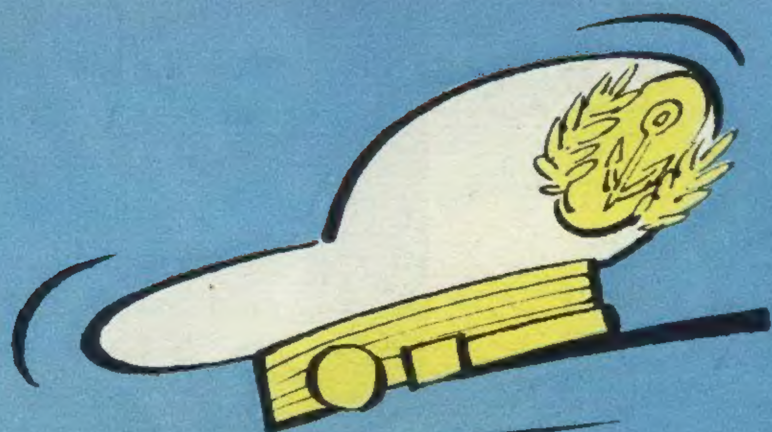
Nr 41
7e JAARGANG
9-10-62
10 F
WEEKBLAD
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

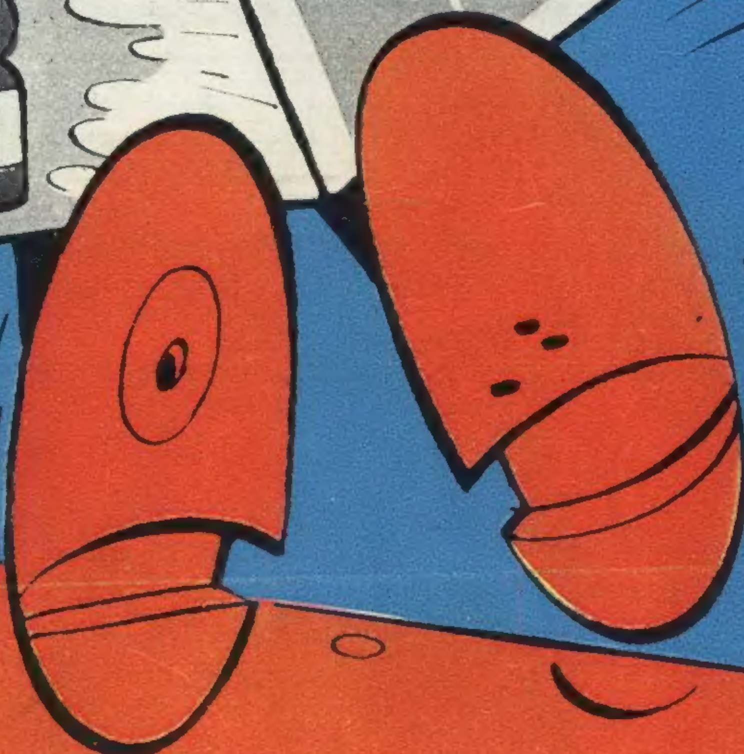
HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

Fonske

BEN JE OOK KAMPIOEN?

ONLANGS ontmoette ik een man die reeds vele jaren zijn best doet om de sport te bevorderen en om de jeugd de weg naar de sportvelden te doen vinden. Hij was een tikkeltje ontmoedigd en zei : « Daar heb je nou b.v. een voetbalmatch : 22 jongens lopen achter een bal aan en 20.000 zitten er bij te brullen ! 't Zou net omgekeerd moeten zijn ! » Wij vroegen langs onze neus weg : « Wie zou scheidsrechter willen zijn van een match gespeeld door 20.000 voetballers ? » Maar, de man lachte niet en wij begrepen hem best. De uitslagen van de Europese atletiekkampioenschappen hadden wij trouwens ook gelezen...

Alhoewel er veel wordt gedaan om de sport te bevorderen, zijn er nog steeds te weinig jongelui die behoorlijk kunnen zwemmen, die flink lopen, tennissen, die voet-, korf- of basketbal spelen, die schaatsen of die roeien. Neem bij het begin van dit schooljaar eens het kloek besluit geen enkele turnles meer over te slaan. Vergeet niet dat de sport het lichaam harmonieus ontwikkelt, je gezonder maakt en je spieren staalt. Krijg je ooit een zilveren of een gouden medaille en de titel van kampioen — in welke sporttak ook — dan komen wij je hartelijk toejuichen.

Kuifje

HET GEHEIM VAN DE GOUDVISJES

EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

DOOR MARECHAL

De huurder van tante Zenobie sprong met de revolver in de vuist uit het venster. Hij wil een kerel zoeken, maar wordt zelf door deze verrast.

(vervolg blz. 9)

De mariniers hebben onze vrienden bevrijd, maar de commandant denkt dat hij te doen heeft met twee gek geworden soldaten...

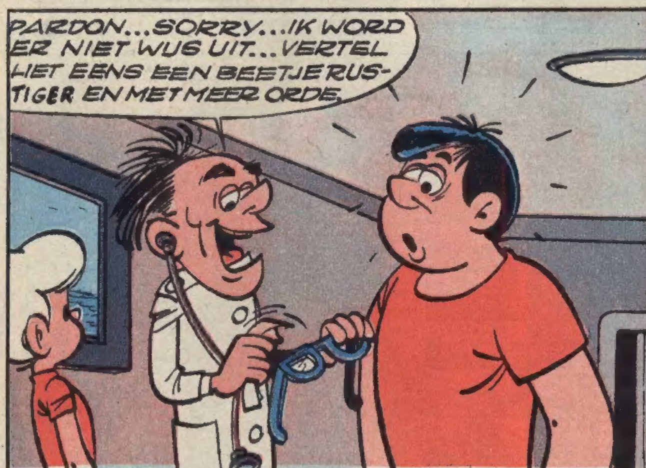
DIDI-SODA

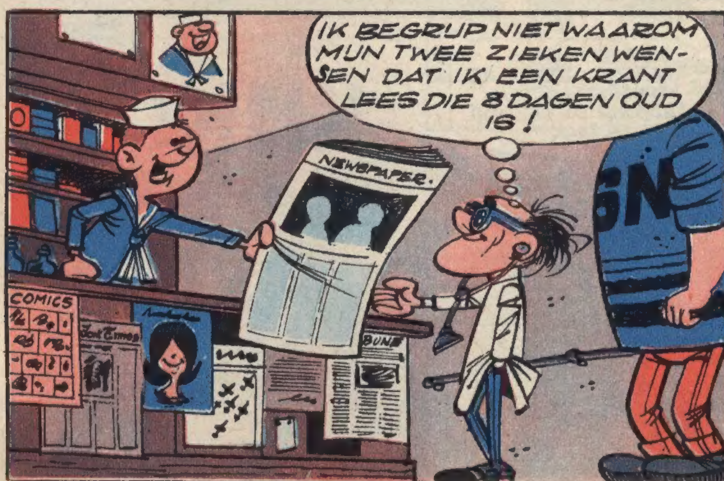

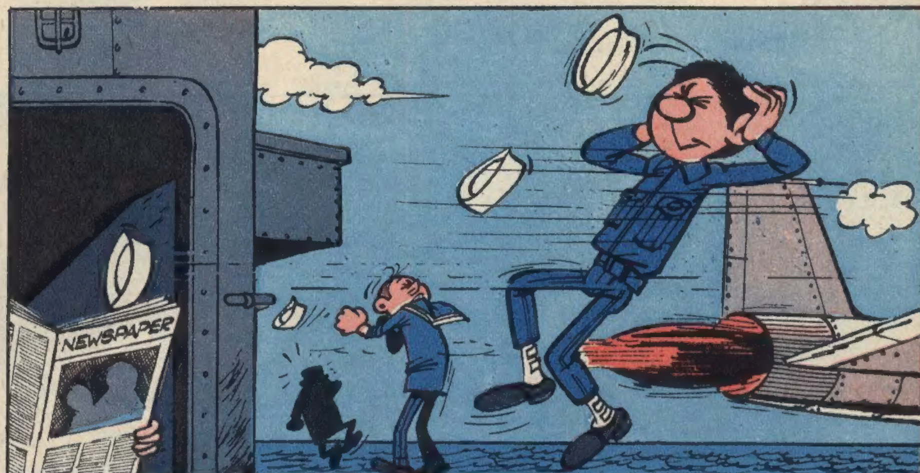

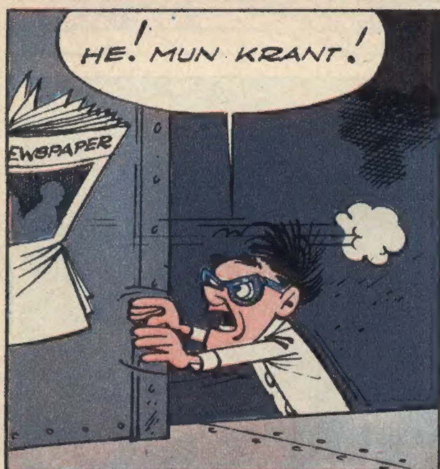
HET ATOOMEILAND

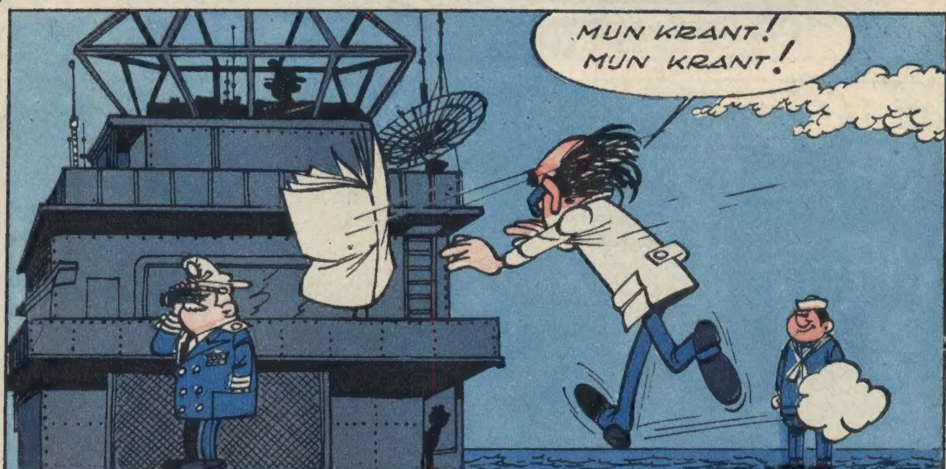
TEK. Fonske

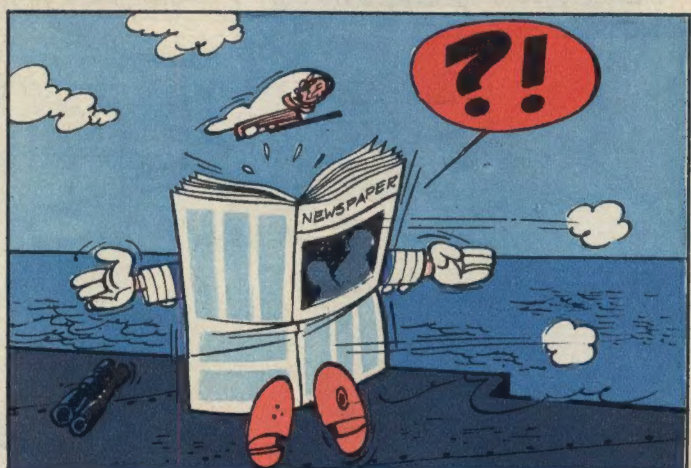

WORDT VOORTGEZET

DE DRIE

Chloro en Minimum hebben besloten af te rekenen

NOZEMS door R.Macherot

...et drie nozems, die terreur zaaien in de streek...

SPEEL MET ONS MEE!

Heb je flair?

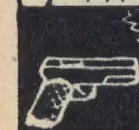
1

a. "Aan Doortje Donker, die een knappe detective bleek te zijn."	b. "Aan Overste K.C. Krijgsman, Hoogachtend"	c. "Voor mijn vriendje Dick Hoekstra."
d. "Voor Anne Dubois, ik hoop dat hij boeiende lectuur zal hebben aan dit boek."	e. "For Tommy Slaughter"	f. "Aan Albert Waller, mijn trouwe lezer"

2

ALS JE EEN FLINK DETECTIVE BENT, ANTWOORD DAN MET JA OF NEEN OP DE VOLGENDE VRAGEN:

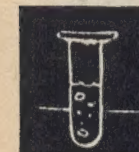
1) De misdadiger heeft zijn revolver achtergelaten op de plaats van de misdaad. Het nummer van het wapen is volkomen uitgevijld. Is het mogelijk dit nummer weer zichtbaar te maken?

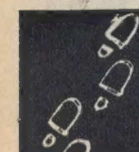
2) De misdadiger heeft een duivels plan verzonnen. Vlakbij een hoop in benzine gedrenkte lompen en papieren heeft hij een wekker en een brandende kaars neergezet. Door het trillen van de rinkelende wekker, die op 19 uur is gezet, moet de kaars omvallen en zo het huis in brand steken, terwijl de misdadiger een waterdicht alibi heeft. Vinden jullie dit een goed plan?

3) Hebben tweelingbroers die volkomen identiek zijn dezelfde vingerafdrukken?

4) De misdadiger heeft op de plaats waar de diefstal werd gepleegd, bloedsporen achtergelaten. Kunnen laboratoriumdeskundigen volgens de bloedvlekken bepalen of het hier om een man of een vrouw handelt?

5) Voetafdrukken in de sneeuw duiden op een spoor. Wanneer de sneeuw smelt loopt men het risico dat zij verdwijnen. Is het mogelijk er een gipsafdruk van te maken?

3

Oplossingen op pagina 45

HET GEHEIM VAN DE GOUDVISJES

EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE

(Vervolg van blz. 3)

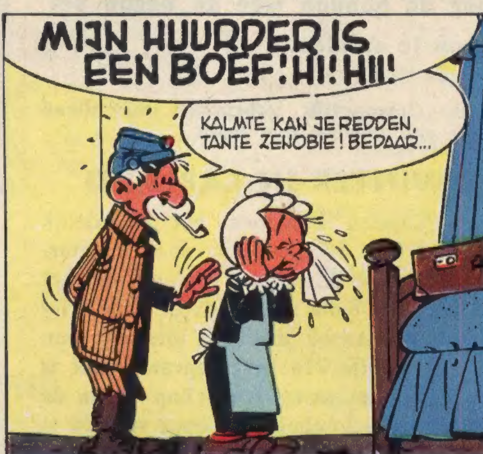
DOOR MARECHAL

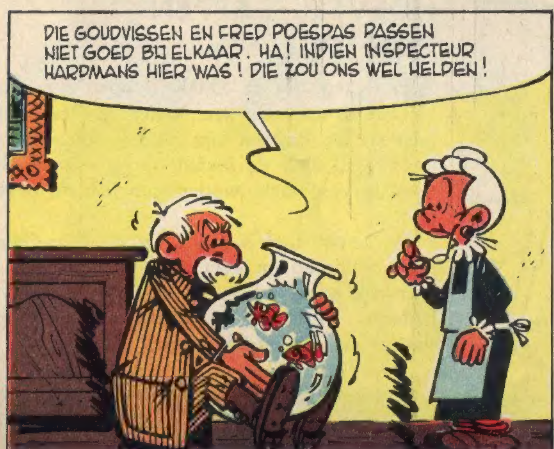

WORDT VOORTGEZET

IN HET LAND VAN

DE NACHT DUURT ER ZES MAANDEN, ER ZIJ
KUNSTMATIGE ZON EN HET RENDIER GEEFT MELK

HET jonge rendier had niet eens de tijd het gevaar te voelen naderen. Toen het wou vluchten was het reeds te laat en had het mes van de jonge Lap hem dodelijk getroffen. De honden waren natuurlijk van de partij en wilden zich op het jonge dode rendier storten, maar de jonge Lap was nog veel vlugger. Hij joeg de honden weg en begon het dier onmiddellijk uit te benen en aan repen te snijden.

EERST en vooral stroopte hij echter de huid zeer voorzichtig en met zeer veel behendigheid af. De huid van een rendier heeft een grote waarde. De vrouwen spannen ze op houten lijsten om ze te drogen. Nadien wordt ze gelooid. De Lapse vrouwen namen de stukken vlees van het rendier mee en liepen naar huis.

Wat is nu eigenlijk zo'n Laplands huis? Het is een tent gemaakt uit rendierhuid en het ruikt er in naar leer, ranzige olie en rook. In het midden een vuur waarvan de rook, voor een gedeelte althans, langs een opening in het dak kan ontsnappen. De Lappen koken meestal hun vlees in water. Ze roosteren het zelden, want het rendiervlees is alhoewel sappig, toch taai. Zij roosteren en drogen hun vis, want naast handige jagers zijn zij ook gewiekste vissers. Zij vangen veel zalm en forel. In het hoge noorden gebeurt het wel eens dat zij nog een beer kunnen neervellen en soms moeten zij zich verdedigen tegen de wolven. Het eten wordt opgediend op een soort van harde wafel die als bord dient. Gewoonlijk gebruiken zij alleen maar een mes en een lepel.

DE WINTER IN LAPLAND

DE Lappen bewonen het noordelijk deel van Noorwegen, daar Finmarken geheten, Zweden, Finland en het schiereiland Kola in de Sovjet Unie. Het is een landstrook die zich uitstrekt van de 64e tot de 71e breedtegraad. Het is een groots en woest landschap dat in de winter vrijwel geheel met hoge sneeuw is bedekt. Een stuk van het Zweedse en Noorse deel is zeer bergachtig. Er zijn uitgestrekte heidevelden, meren, moerassen, ondiepe snelstromende rivieren. Er groeien korstmossen en kleine berkebomen. De winter duurt er zes maanden en gedurende zeven weken blijft het vrijwel donker omdat de zon dan niet boven de horizon uitkomt. Aan de kust blijft het klimaat, dank zij de invloed van de Golfstroom, draaglijk, maar meer naar het binnenland toe kan de thermometer 's nachts tot 52° onder het nulpunt dalen. De zomer is kort, maar vrij warm.

Het is « echte » school! Een jonge Lap heeft zijn tekentalent botgevierd op het bord en moest in de hoek gaan staan!

HOEVEEL LAPPEN ZIJN ER?

MEN zegt dat er 35.000 Lappen zijn, maar het is niet zo heel zeker dat het cijfer juist is. De Lappen zijn rendier-nomaden, alhoewel zij zich de laatste jaren vrijwel allemaal in een vaste woonplaats hebben gevestigd.

De Lapse taal behoort tot de Fins-Oegrische taalgroep en kent vele dialecten. Zij is zeer rijk aan klinkers en heeft een schat van liederen, verhalen, sprookjes en sagen die van mond tot mond worden overgeleverd.

DE LAPPEN

SCHOLEN MET EEN

LEES, WOL EN GAREN

Acht maanden per jaar, en dit gedurende zes jaar, moeten de kleine Lappen naar school.

HET RENDIER

HET rendier is een soort hert dat volwassen twee meter lang, van een tot anderhalve meter hoog is en van honderd tot honderdvijftig kilogram zwaar is. Het heeft een sterk vertakt gewei. Het kan uitstekend gaan, lopen en ook zwemmen. Het heeft een korte bruinrode of witte vacht.

De Lappen leven hoofdzakelijk van het rendier. Het geeft hen vette melk, vlees en ook kleren. Zijn vacht is warm, zijn huid zeer soepel en kan gebruikt worden om jassen, soepele schoenen, enz... te maken. De Lap gebruikt de huid van het rendier om zijn tent te maken, als vloerbekleding en hij snijdt er de wieg van zijn kinderen uit. Van de horens maakt hij de hechten van zijn messen en uit de pezen garen.

De rendieren zijn de enige rijkdom van de Lappen. Denk nu niet dat de Lappen arm zijn ! Zeer vaak zijn zij rijker dan bv. de boeren die zich in het hoge noorden hebben gevestigd en het er alleen reeds vanwege het klimaat niet onder de markt hebben !

ZO GAAT HET JAAR ROND

IN de zomer grazen de rendieren op de fjelds, de hoge plateaus van de toendra. In oktober, wanneer het vriest en de sneeuw stilaan de hoge plateaus bedekt zodanig dat de rendieren er geen korstmossen meer vinden, dan dalen zij af naar de valleien. Een gedeelte van de Lappen volgt de trek van die grote rendierkudden.

Er zijn Lappen die slechts een tiental rendieren bezitten, d.w.z. net genoeg om van te leven. Er zijn ook Lappen die 5.000 rendieren bezitten. Dat zijn de miljonairs, want een dier is van twee- tot driehonderd kronen waard.

Acht maanden per jaar naar school om te leren lezen en schrijven en zich te koesteren in een kunstmatige zon !

DE Lapse jongens genieten de volledige vrijheid. Voor hen tellen alleen de wetten van de natuur. Zij worden vrij spoedig aanzien als volwassen en volwaardige mannen. Van die volledige vrijheid kunnen zij echter nog slechts genieten tijdens de korte zomer, want in september moeten zij naar school en blijven er de ganse winter. Daar de afstanden te groot zijn, moeten zij er ook overnachten. De klassen zijn ruim, zeer goed verwarmd en de Lapse jongens en meisjes leren er lezen, schrijven, wiskunde, muziek en nog heel wat meer. Aan alles werd gedacht, ook aan het feit dat de zon zo lang afwezig is in het hoge noorden en kinderen veel zon nodig hebben. Zij worden regelmatig bestraald met ultra-violet stralen.

De foto's die wij je hierbij tonen werden genomen 200 km boven de Poolcirkel. Negen maanden van het jaar is de aarde hier met een witte sneeuwmantel bedekt. Terwijl hun ouders de rendieren volgen, blijven jongens en meisjes op school. De jongsten zijn zeven, de oudsten veertien jaar. Het schoolprogramma is verdeeld over zes jaar.

Van het skiklasje houden zij waarschijnlijk toch wel het meest. De sneeuw is hun element !

De terugkeer van luitenant BURTON

TEKST: M. DEVERCHIN
TEKENINGEN: L en F FUNCKEN.

WIJ MAKEN EEN OMMETJE, KEREN OP ONZE STAPPEN TERUG EN GEVEN DIE KERELS EEN RANSELING!
BLIJF KALM! IK WIL EERST HUN OPSLAGPLAATS VINDEN!

WAAR VERBERGEN ZIJ HUN SMOKKELWAAR?
HET WOUD IS REUSACHTIG GROOT. ALS WE MAAR EENS EERST EEN HAPJE GINGEN ETEN!

IK HEB EEN TAK HOREN KRAKEN... DAAR IS IEMAND!

EINDELIJK HEB IK JULLIE GEVONDEN. DIEGO EN ZIJN HELPERS ZIJN NAAR GOLD HILL AFGEZAKT.

MET HET GOUDPOEDER DAT ZIJ IN RUIL VOOR DE ALCOHOL KRIJGEN, GAAN ZE FEESTVIEREN IN HET SALOON!
DANK JE! JE BENT EEN DAPPERE VROUW!

LUITENANT, BELET HEN VUURWATER TE VERKOPEN AAN ONZE ECHTGENOTEN EN BROERS!
IK BELOOF HET JE, LENTEBLOEM!

ONZE TWEE VRIENDEN RIJDEN NAAR GOLDHILL.

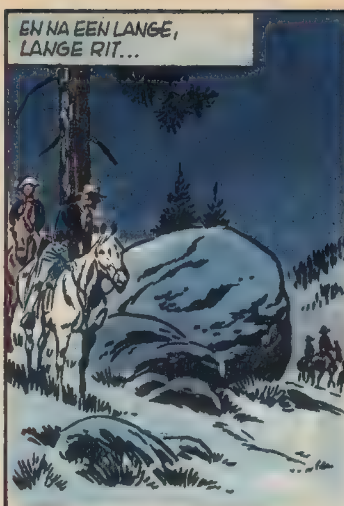

WIJ LATEN DE PAARDEN HIER STAAN EN WACHTEN TOT DIE KERELS UIT HET SALOON KOMEN. ZIJ ZULLEN ONS DAN NAAR HUN SCHUILPLAATS BRENGEN!

ZE MAKEN ER EEN GEZELLIGE BOEL VAN!

BRENG ONS JE BESTE RUM, BAAS!
WIJ WILLEN DIE STINKENDE ALCOHOL NIET! DIE IS ALLEEN GOED VOOR DE INDIANEN!

EN NA MIDDERNACHT...
EN NU VLUG NAAR HUIS!
GOED, MAAR NIET TE VLUG WANT IK ZAL MET MOEITE IN HET ZADEL KUNNEN BLIJVEN!

NU MOETEN WE HEN ONGEMERKT VOLGEN!
IK HEB DE HOEVEN VAN ONZE PAARDEN STEVIG MET STRO OMWONDEN!

EN NA EEN LANGE, LANGE RIT...

EINDELIJK ZIJN WE ER. IK WAS HAAST IN SLAAP GEVALLEN!

NU KOMEN JULLIE PAS TERUG?
WIJ MAAKTEN ONS REEDS ONGERUST...

NA HET WERK MAG JE WEL EENS EEN AMUSEMENTJE HEBBEN! KIJK EENS NAAR HET GOUD DAT WIJ MEEBRENGEN!

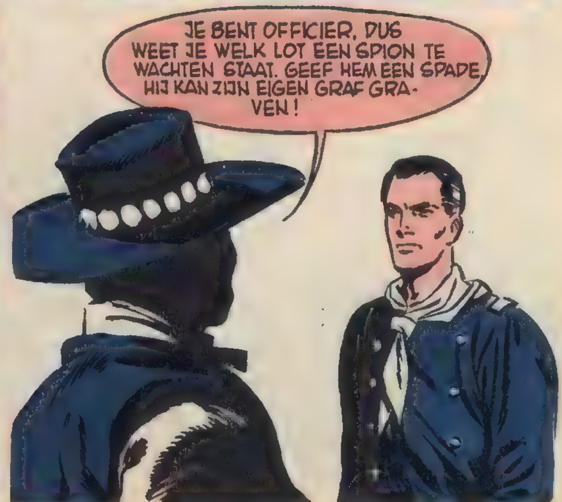

KOM, WE HEBBEN ZE!
JIJ RIJDT NAAR HET FORT EN VERWITTIGT DE COMMANDANT. IK BLIJF HIER EN HOU ZE IN HET OOG.

GAAN JULLIE MAAR SLAPEN. SANCHEZ, RICARDO EN JERRY HOUDEN DE WACHT!

DE UREN GAAN TRAAG EN EENTONIG VOORBIJ...
VOOR DE DAG IN DE LUCHT ZIT KAN KINSLEY NIET TERUG ZIJN!

EENSKLAPS...
WAT DOE JIJ HIER?
STA OP!

CHEF, WIJ HEBBEN EEN SPION ONTDEKT!
IK HEB HEM GEFOUILLEERD! HIJ HEEFT GEEN ANDER WAPEN BIJ ZICH!

JE BENT OFFICIER, DUS WEET JE WELK LOT EEN SPION TE WACHTEN STAAT. GEEF HEM EEN SPADE. HIJ KAN ZIJN EIGEN GRAF GRAVEN!

MIJN BESTE OUWE BOB, NU IS JE LAATSTE UUR GESLAGEN!

ZET HEM TEGEN DE MUUR. TWAALF MAN NEMEN HEM ONDER VUUR!
IK KRIJG DUS EEN SOLDATENDOOD! DANK JE, CABALLERO!

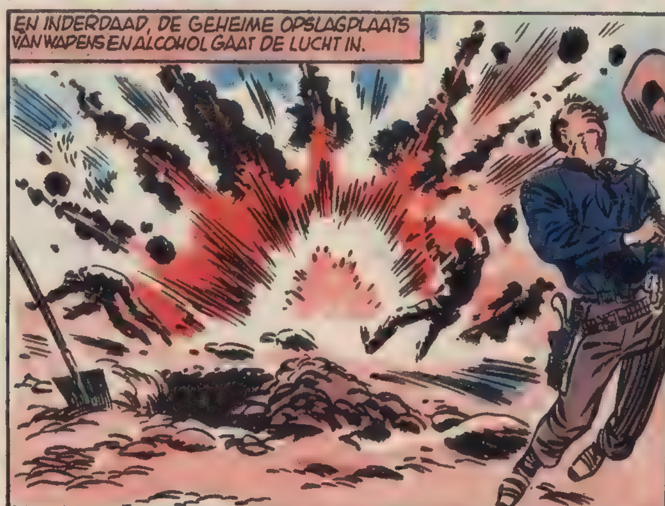

EEN GLAS RUM EN JE LAATSTE SIGARET!
JE WEET PRECIES HOE HET MOET! DANK JE!

BURTON SPRINGT NAAR EEN KRUITVAT.

SANTA MADRE! HIJ IS GEK!
HET BUSKRUIT!
ALLES ZAL ONTPLOFFEN!

SHHHHH

EN INDERDAAD, DE GEHEIME OPSLAGPLAATS VAN WAPENS EN ALCOHOL GAAT DE LUCHT IN.

WAT ER VAN DE BENDE NOG OVERBLIJFT, HEBBEN WIJ GEVANGEN GENOMEN!
WAAR IS DE LUITENANT? WAAR IS DE LUITENANT?

DIE ARME LUITENANT BURTON! EN IK HAD GEZWOREN SAMEN MET HEM TE STERVEN!

WAT, JE LEEFT NOG?
JA, ZOALS JE ZIET! IK VIEL IN MIJN GRAF ... EN DAT REDDE MIJ HET LEVEN!
EINDE

IN DE GREEP

Maak plaats! Ga op zij! Wel alle donders, laat mij voorbij!

Mijn eieren, O! Mijn mooie eieren!

Hier, dat krijg je voor je eieren, ouwe dief.

Hij is dit steegje ingegaan... of wel dit...

Verdwenen als een troll! Om zot te worden!
Zoekt u een mooie tas, edele vreemdeling?

Kijk eens, een prachtige zeemansbuis, bijna nieuw... Ik laat het u voor drie stuivers...
Het jak van Eenoog!

Hier heb je vijf stuivers, houd dat ding maar vertel mij waar die kerel is...
Hij is die kant uit gegaan, nog geen paar minuten geleden.

Ragnard zet zijn speurtocht verder.

Nu ben ik al bij de rand van de stad en nog geen enkel spoor van die vent... Het lijkt wel of de aarde hem heeft ingeslikt!

Wat nu?

Kinderen met baarden, het lijkt wel hekserij.

VAN DE ANGST

Ragnard meent dat hij de dief gevonden heeft...

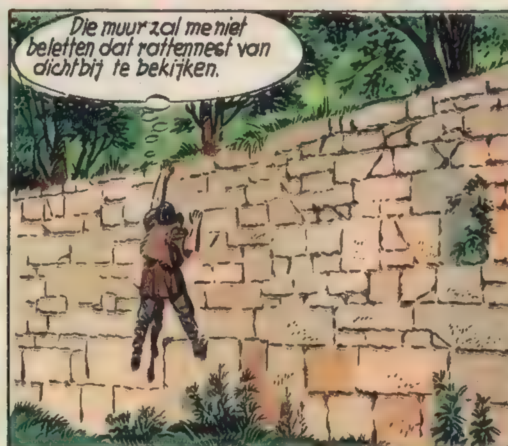
DOOR L. en F. FUNCKEN

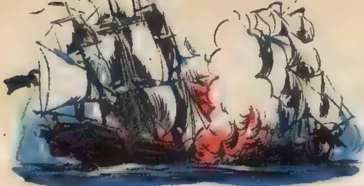

DE PIRATEN

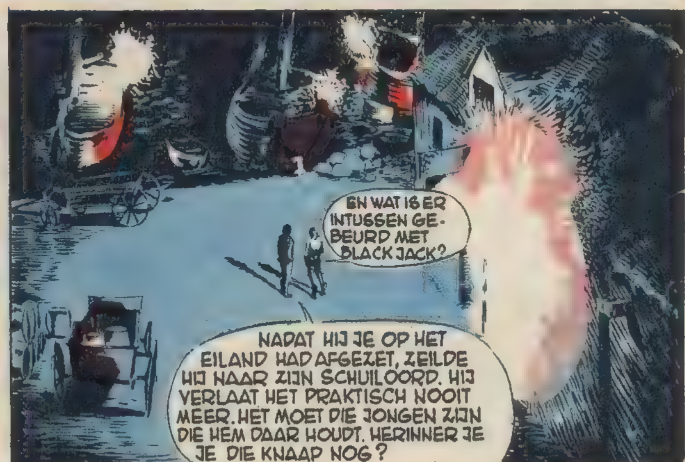
Scario kan ontsnappen en het Schildpaddeneiland bereike

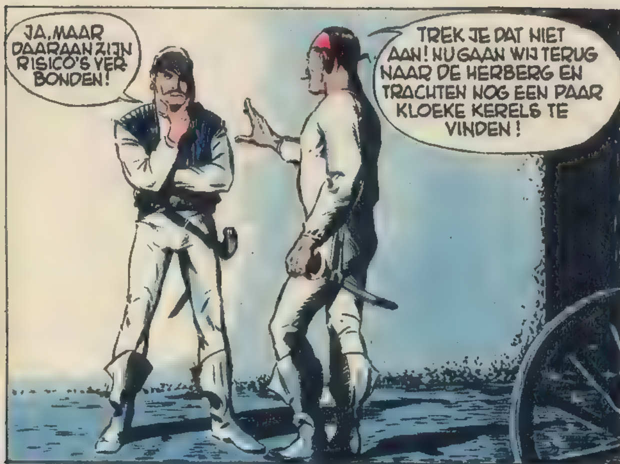

van de CARAÏBEN

DOOR
RENÉ LEONARD

lij praat met zeeschuimers van zijn slag...

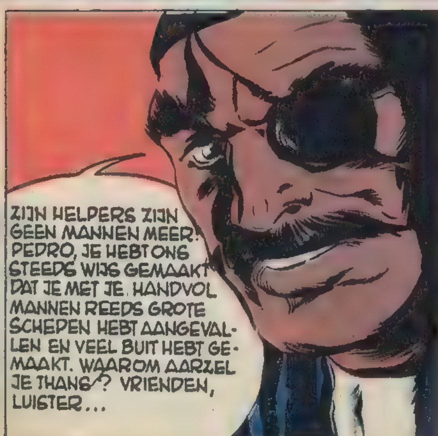

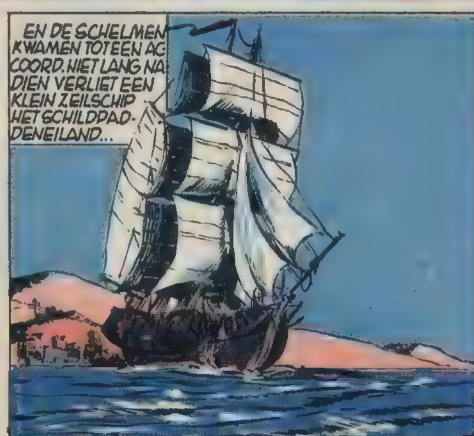

WORDT VOORTGEZET

DE

GROTE REIS

VERHAAL DOOR J. ACAR
GEILLUSTREERD
DOOR P. RAMBOUX

MIJNHEER LAVERTI, wat mag het zijn ?

De kruidenier keek de klant doordringend aan. Hij speelde zo gaarne « dokter » en verbeeldde zich dat hij direct kon zien wat iedere patiënt mankeerde. « Die arme Laverti heeft last van zijn lever, dat staat vast », dacht hij. Hij had weer eens gelijk.

— Geeft U me maar een pakje Goudekip eierpoeder, antwoordde mijnheer Laverti.

Maar de kruidenier, die vastbesloten was om over de gezondheid van zijn klant te waken, door er voor te zorgen dat hij niets verkeerds at, zei :

— Ik heb hele mooie komkommers !

— Ik wilde graag een pakje Goudekip eierpoeder en... een grote fles mineraalwater.

Laverti betaalde en vertrok, door de kruidenier vol medelijden nagestaard.

Kalmpjes aan ging hij weer naar zijn vrijgezellenwoning terug. Hij kon niet erg vlug vooruitkomen omdat hij last had van een stekende pijn in zijn rechterzij. Hij had een leverkwaal.

Honoré Laverti stond voor een moeilijke keus. Omdat hij last had met zijn lever mocht hij geen eieren gebruiken, maar omdat hij zó graag aan de reclamewedstrijd van de firma Goudekip mee wilde doen, moest hij toch eierpoeder kopen en die dan ook opmaken, want hij zou beslist nooit voedsel weggooien.

Het was al de vijftiende omelet die hij die week at, hij bereidde ze toe met fijngehakte groente en dronk de fles mineraalwater voor meer dan de helft leeg. Volgens het etiket kon dat water als het moest zelfs graniet doen verteren. Hij had niet veel af te wassen en daarna ging hij lekker lui achterover liggen in zijn stoel met de atlas op zijn knieën en begon te mijmeren...

Het dek van de bananenboot stampte onder zijn voeten, terwijl in de verte de kustlijn van de Sociëteits-Eilanden hem toelachte. Honoré Laverti was in zo'n zonnige droomstemming verzonken dat hij geen benul van tijd meer had. Hij vond het jammer dat het al zo vlug tien uur was. Hij klapte zijn boek dicht, kleedde zich uit en ging naar bed.

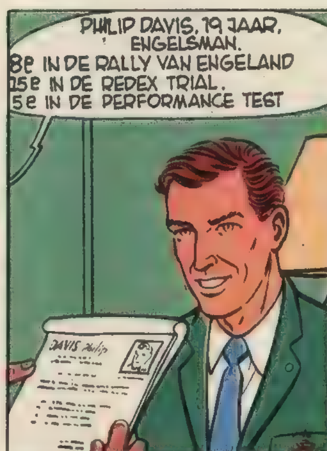
KOM MEE NAAR PAGINA 24

DE 8e MAN

De fabrieken Vaillant hebben een school voor racers opgericht. Michel heeft de leiding er van op zich genomen...

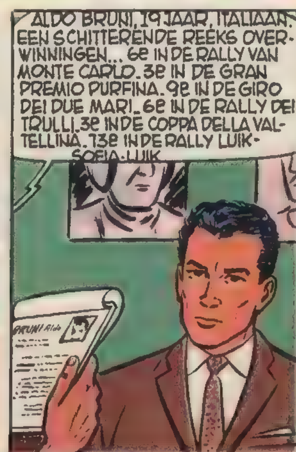

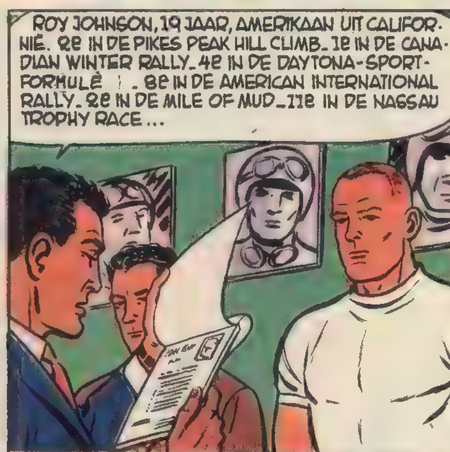

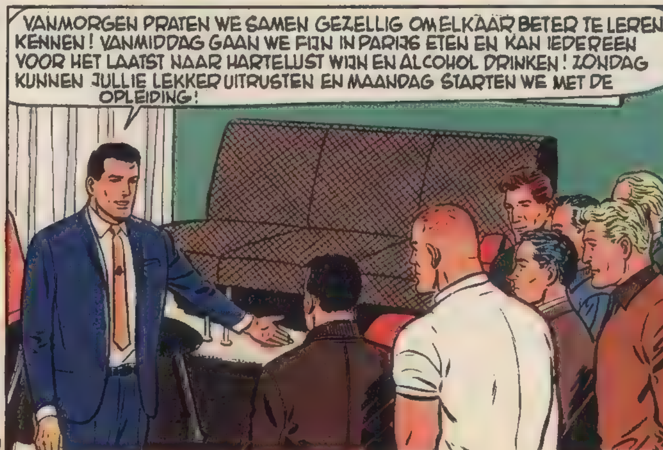

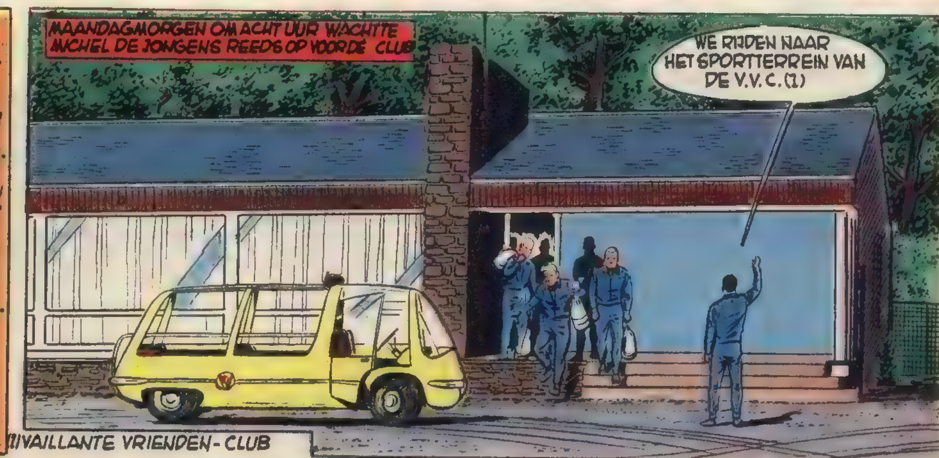

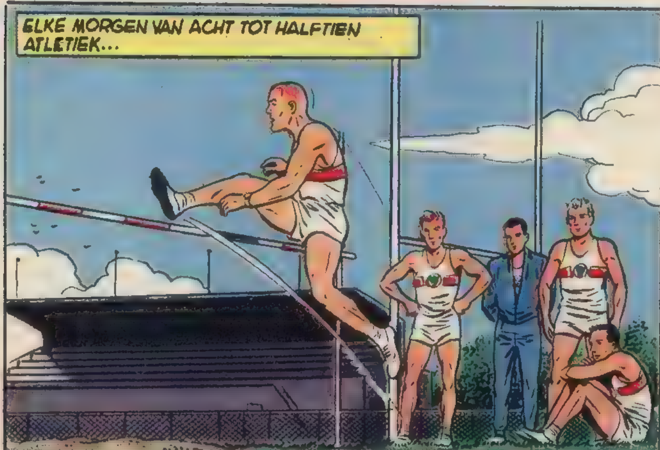

9

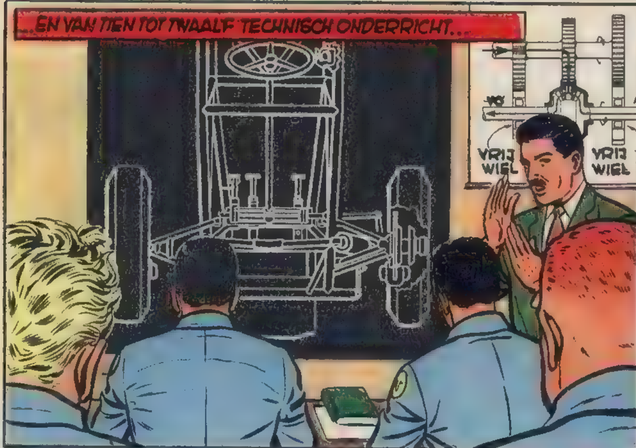
WE VERTELLEN IN HET KORT WAT DIE ZEVEN FLINKE KERELS IN DE VAILLANT-FABRIEKEN KOMEN DOEN: EEN JAAR GELEDEN STICHTTEN DE VAILLANT-FABRIEKEN EEN OPLEIDINGSSCHOOL VOOR RACERS EN MECANICIENS VOOR SPORTWAGENS. DE KANDIDAAT-RACERS VAN ALLE NATIONALITEITEN KONDEN ZICH LATEN INSCHRIJVEN INDIEN ZE TIJDENS RALLY'S BEWEZEN HADDEN INDERDAAD OVER TALENT EN DOORZETTINGSVERMOGEN TE BESCHIKKEN. NA EEN LEERTIJD VAN EEN JAAR STELT DE FIRMA VAILLANT AAN DE BESTE RACER VAN ELKE NATIONALITEIT HET VOLGENDE VOOR: EEN VOLLEDIGE OPLEIDING VAN TWEE JAAR TOT RACER. NA HET EERSTE JAAR ZIJN DE JONGENS KLAAR VOOR DE GRAND TOURISME-KLASSE EN NA HET TWEEDE JAAR VOOR DE SPORT- EN GRAND PRIX-KLASSE. IN RUIL VERBINDEN DE RACERS ER ZICH TOE GEDURENDE TIEN JAAR UITSLUITEND DE VAILLANTE KLEUREN TE VERDEDIGEN EN DIT SPECIAAL IN HUN GEBOORTELAND. VAN VANDAAG AF VOLGEN WIJ DE OPLEIDING VAN DE ZEVEN JONGENS TOT GRAND TOURISME-RACERS! MICHEL ZWAAIT NATUURLIJK DE SCEPTER OVER DIT GROEPJE...

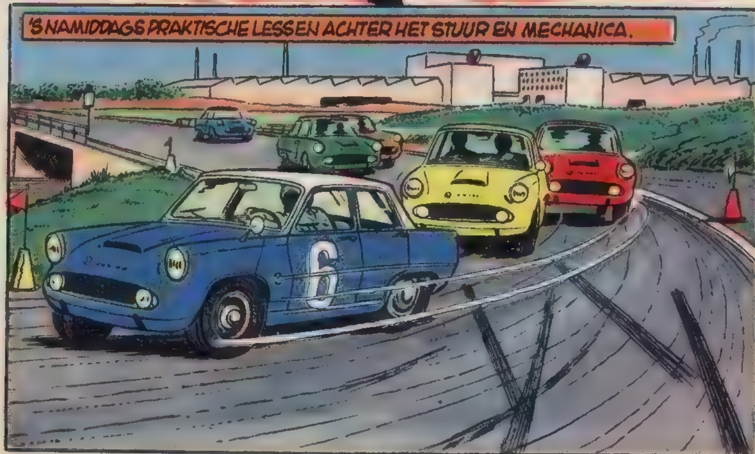

(1) VAILLANTE VRIENDEN-CLUB

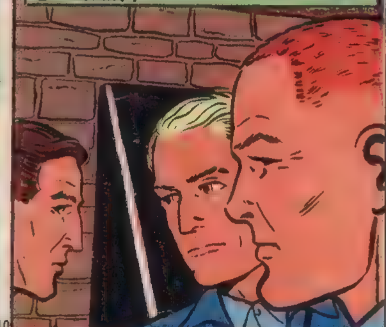

WORDT VOORTGEZET

DE GROTE REIS

Vervolg van pagina 21

TOEN hij de volgende dag weer op het Bureau voor Statistiek zat, waar hij werkte, legde hij de laatste hand aan een met veel kunstzin opgesierde papieren kuikentje. Hij hield het op een armlengte van zich af om het beter te kunnen bekijken. Er was geen twijfel aan, de eerste prijs, van de door de firma Goudekip uitgeschreven wedstrijd om het mooiste papieren kuikentje — een reis-met-onbekende-bestemming — was voor hem ! En die reis zou hem naar een eiland in de Stille Zuidzee voeren, ook dat stond voor hem vast.

Die avond deed hij zijn meesterwerk op de post samen met tweehonderd tachtig bonnetjes die hij uit de pakjes Goudekip geknipt had.

Hij had op zijn minst genoeg eierpoeder in huis voor tien jaar en hij had er al zijn spaargeld ingestoken. Maar, het was dan ook de moeite waard !

Gedurende de dagen die nodig waren om de uitslag van de wedstrijd op te maken, was hij geen mens meer. Hij zag er belabberd uit, maar het vooruitzicht binnenkort naar een streek te gaan, waar de kippen niet behoeven te leggen, werkte als medicijn op zijn veelgeplaagde lever.

Om direct te horen of hij had gewonnen, had Honoré Laverti op zijn formulier het telefoonnummer van zijn bureau ingevuld in het vakje «adres». Hij had een vakantie gevraagd en ook gekregen en zijn koffers waren gepakt. Hij had aan alle collega's en kennissen ansichtkaarten en vreemde postzegels beloofd. In één woord hij stond klaar voor de reis.

Het was met een licht hart dat hij de dag waarop de uitslagen zouden verschijnen, zijn kantoor binnenstapte. Weldra zou hij in plaats van donkere fabrieksschoorstenen, zacht ruisende palmbomen als horizon hebben. Hij zou niet meer ruw uit zijn slaap worden gehaald door het loeien van de sirenes van de gasfabriek, maar zacht gewekt worden door de zoet muziek van gitaren. Neen, het was gedaan met stijve boorden en stofmouwen. Gehuld in een vrolijk gekleurde « pareo » zou hij zich als een hagedis, lui in de zon kunnen koesteren.

Zijn opwinding en de zekerheid die hij had dat hij de wedstrijd zou winnen, namen af naarmate de uren voorbij gingen. Toen hij al bijna wanhopig zijn paraplu wilde nemen en zijn hoed wilde opzetten om thuis zijn verdriet in eenzaamheid te gaan verbergen, ging het belletje van de telefoon. Met kloppend hart nam hij de hoorn van de haak.

— Hallo ?

— Spreek ik met mijnheer Laverti ?

— Jawel, daar spreekt U mee !

— Mijnheer Laverti, de firma Goudekip heeft de eer U mede te delen dat...

— Dat ik « De reis met-onbekende-bestemming » heb gewonnen, viel de opgewonden winnaar hem in de rede.

— Precies ! Mag ik U hierbij van harte gelukwensen ! De reis...

— Neemt U mij niet kwalijk, viel de goede man hem weer in de rede, mag ik de bestemming van de reis raden ?...

Aan de andere kant van de lijn hoorde hij de man grinniken.

— Maar natuurlijk ! mijnheer Laverti. Terwille van de luisteraars van ons wekelijks reclameprogramma, wordt ons gesprek op het ogenblik op een bandje gezet. Uw vondst zal de luisteraars kostelijk amuseren.

Honoré ademde diep en zei toen :

— Ik reis naar een eiland !

— Bravo ! maar gaat U verder. Kunt U ook de naam van het eiland raden ? Honoré krabbelde wat aan zijn kin, wat zijn correspondent gelukkig niet kon zien.

— Hmm... dat wordt moeilijker, er zijn zoveel eilanden ! Tahiti ?... Nee ?... Touamotou ?... ook niet ! Is het dan Samoa ?

— Neen, mijn beste heer !

— Ligt het dan niet in het zuiden ?

Weer grinnikte de man :

— Ja... in het Zuiden is het wel !

Honoré dacht na... Opeens ging er hem een licht op :

— De Toubouai-Eilanden, gooide hij eruit, zeker dat hij het nu gevonden had.

De stem in de telefoon liet een categoriek « Neen » horen, en Honoré begon te geloven dat de man van Goudekip hem in de maling nam want hij hoorde de ironische klank in diens stem.

— Bent U zeker dat het in het Zuiden is ?

— O absoluut ! Om U te helpen kan ik U zelfs verklappen dat het « helemaal » in het Zuiden is !

Een vreselijke onzekerheid begon zich van de arme Honoré meester te maken, zijn handen werden vochtig van angst, hij voelde dat hij flauw ging vallen !

— U wil toch niet zeggen...

— Ja precies, mijnheer Laverti ! De hoofdprijs voor het mooiste papieren kuikentje is een reis naar de Balleny Eilanden !

— Maar... stamelde Honoré, zo stil dat het amper hoorbaar was... is dat,.. is dat niet...

— Bij de POOL ! maar weest U maar gerust, bij de Zuidpool ! Hallo Mijnheer Laverti, mijnheer Laverti, Hallo... hallo !...

EINDE

Antoine de Saint-Exupéry

Piloot en schrijver

TEKST EN TEKENINGEN DOOR FERNAND CHENEVAL

RRORO ooooo

IN 1909, IN FRANKRIJK, IN DE OMGEVING VAN LYON...

KINDEREN, KOM VLUG ETEN! WAAR IS ANTOINE GEBLEVEN?

ANTOINE? DIE IS HOOG IN DE LUCHT, MOEDER. HIJ ZIT IN EEN VLIEG... IN EEN VLIEGTUIG!

HET IS HEUS WAAR, MOEDER! EEN MAN HEEFT HEM MEEGENOMEN OM EEN WANDELING DOOR DE LUCHT TE MAKEN!

MAAR DAT IS TOCH GEVAARLIJK!

MEVROUW, UW ZOON HAD MIJN GOUDEN UURWERK GEVONDEN IN HET GRAS. ALS BELONING HEB IK MET HEM EEN TOCHTJE GEMAAKT DOOR DE LUCHT!

ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY KREEG ALDUS ZIJN LUCHTDOOP. HIJ WAS TOEN PAS NEGEN JAAR OUD.

NIET LANG NADIEN BRAK DE OORLOG 1914-1918 UIT. ANTOINE INTERESSEERDE ZICH VOOR DE LUCHTVAART.

7 OP 20!

DE JONGEMAN HAD ZIJN COLLEGEJAREN ACHTER DE RUG EN WOU NAAR DE MARINE, MAAR HIJ ZAKTE VOOR ZIJN EXAMEN. HIJ KREEG SLECHTS 7 OP 20 VOOR FRANS!

HIJ TEKENDE ZEER HANDIG EN HIJ VOLGDE EEN TIJDLANG DE LESSEN AAN DE ACADEMIE.

INDIEN JE JE ER WERKELIJK WOU OP TOELEGGEN, DAN ZOU JE VEEL BETER KUNNEN!

IN 1921 DEED HIJ ZIJN DIENSTPLICHT BIJ DE LUCHTMACHT, NIET ALS PILOOT MAAR ALS WERKTUIGKUNDIGE.

EN IK DROOMDE ER VAN TE MOGEN VLIEGEN!

LAAT DIE DROOM MAAR VAREN! ALLEEN DE JONGELUI DIE REEDS EEN BREVET VAN CIVIEL-PILOOT HEBBEN KOMEN BIJ DE MILITAIRE LUCHTMACHT.

DUS EERST EEN BREVET VAN CIVIEL-PILOOT! SAINT-EX BESLOOT PRIVÉ-LESSEN TE NEMEN. HIJ SPAARDE DAARVOOR IEDERE CENTIEM.

CAFE DE L'AVIATION

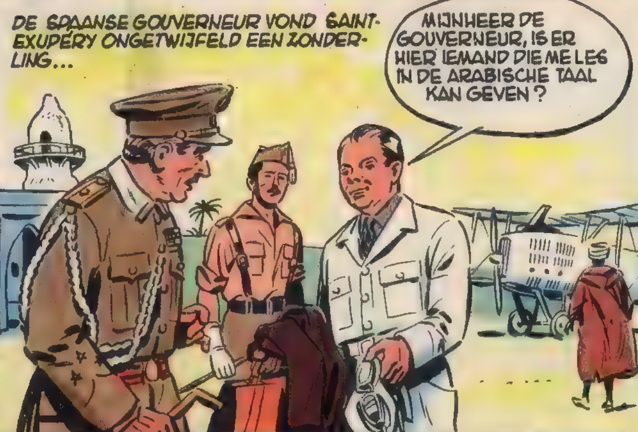
NEEM DIE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE.

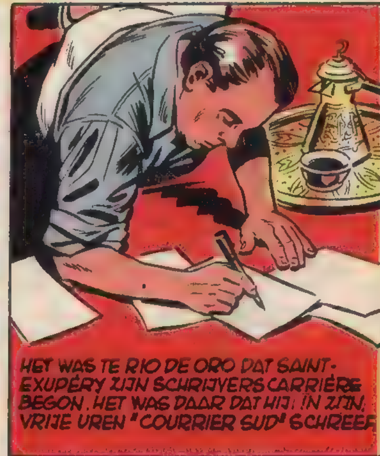

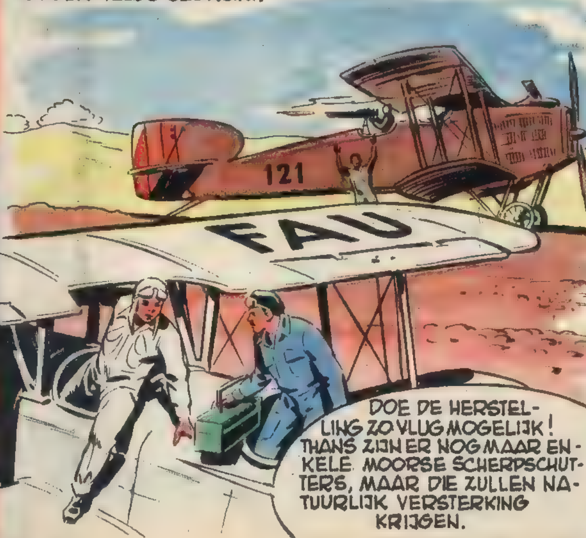

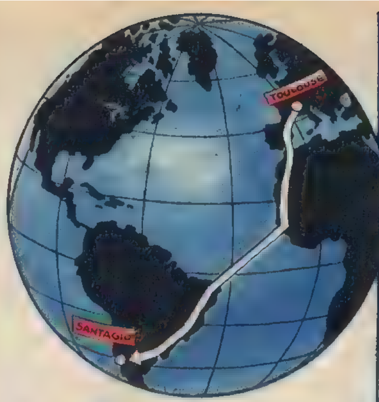

VORMEN EEN PRACHTIGE DOCUMENTATIE !

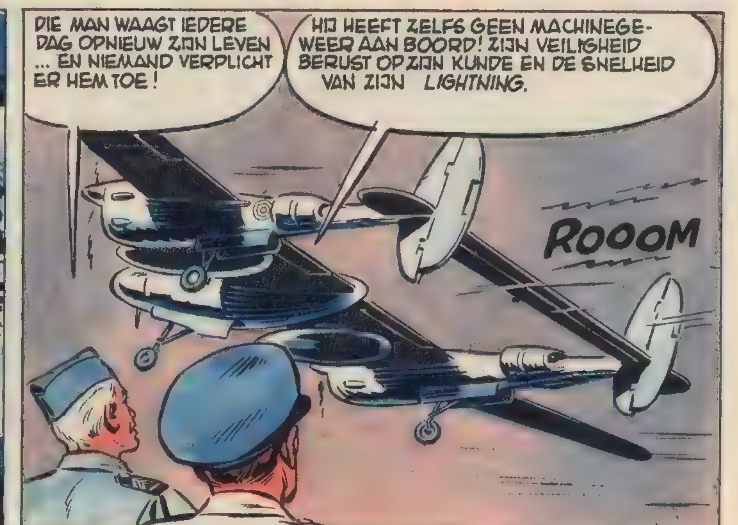

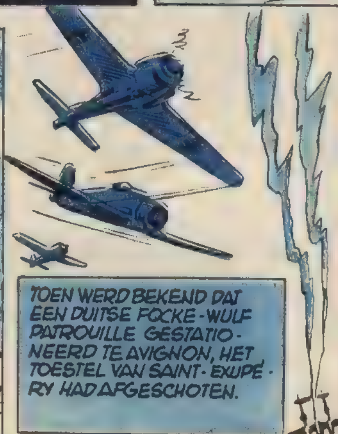

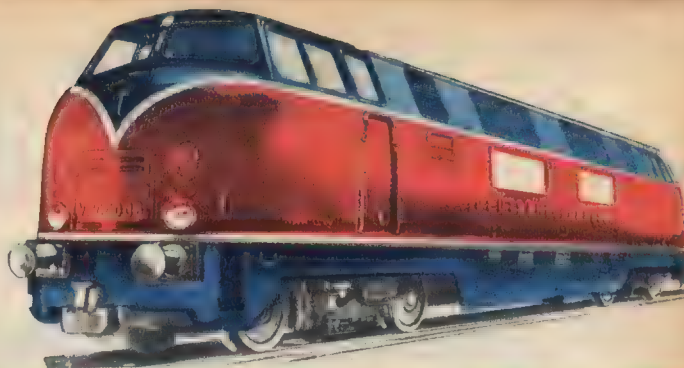

Volgende week : SAMSON

DE ELECTRISCHE TREINEN

MÄRKLIN

DE VOORDELEN VAN DE ELECTRISCHE TREINEN MÄRKLIN H O

Märklin heeft een meer dan honderdjarige ervaring en het is daarom dat de firma schaalmodellen op de markt kan brengen die zo nauwkeurig zijn dat zij de kieskeurigste liefhebber in verrukking brengen. De modellen van Märklin zijn ook zeer stevig en dit ten behoeve van de jongere liefhebbers.

De Märklin-specialisten hebben alle problemen schitterend opgelost. Zij hebben met succes de nieuwste locomotieven gebouwd en hebben het ook klaar gespeeld alle details weer te geven: alle commandoknopjes en hefboompjes en zelfs de rook van een stoomlocomotief! Vandaag geven we nadere inlichtingen over de bijzonderste voordelen van de electrische treinen Märklin. Men kan ze samenvatten in deze woorden: het **eenvoudigste spoorwegnet dat de grootste mogelijkheden biedt.**

STROOMVOEDING

Eenvoudige aansluiting van baan en toebehoren zonder complicaties inzake stroom (gelijk- of wisselstroom). Gunstige prijs voor alle aansluitapparaten. Er zijn geen extra schakelapparaten nodig voor de MÄRKLIN-TELEX-KOPPELING. Progressief uitlopen van de locomotief wanneer men de stroom uitschakelt.

ZEER EENVOUDIG NET

De MÄRKLIN-modelbaan is zeer eenvoudig. Iedereen snapt hoe men ze moet bouwen. Zelfs de bij de spoorwegen voorkomende baanaanleg met lusbochten en raildriehoeken kunnen nagemaakt worden zonder ingewikkelde schakelingen en ook zonder speciale technische kennis.

DE STROOMTOEVOER

De stroom wordt de locomotieven toegevoerd via in de rails aangebrachte puntcontacten of via de MÄRKLIN-bovenleiding. De stroom wordt teruggevoerd via beide railstaven en alle wielen van locomotief en wagens (met uitzondering van de van anti-slipbanden voorziene drijfwielen). Door dit beproefde MÄRKLIN-systeem hebben stof en vuil op rails weinig invloed op de rijkwaliteit van de locomotieven.

MÄRKLIN-KOPPELINGEN

Alle wagens kunnen onafhankelijk van de rijrichting aan elkaar en aan de locomotieven worden gekoppeld

1. Automatische koppeling

Door samenstoten koppelt de MÄRKLIN-constructie automatisch aan. Ze kan met de ontkoppelrail weer ontkoppeld worden

2. Automatische koppeling met voorontkoppeling

De meeste voertuigen zijn voorzien van voorontkoppeling. Hiermede is het mogelijk na het passeren van de ingeschakelde ontkoppelrail de trein verder op te duwen, zonder dat de koppelingen weer terugvallen. De wagens kunnen daarna op willekeurige plaatsen worden neergezet.

ONDERVERDELING IN STROOMKRINGEN

De electrische scheiding van de rijstroom, is zeer eenvoudig. Hiervoor is geen scheidingsrail nodig, welke het baanproject dikwijls ongewenst zou wijzigen. Deze scheiding komt voor bij doodlopende sporen, inhaal- of wisselsporen, trajecten met seinen, blokken, locomotiefloodsen en bij gelijktijdig rijden met meerdere treinen.

TREKKRACHT

Het goede contact van de MÄRKLIN-puntcontactrails maakt het mogelijk alle MÄRKLIN-locomotieven — ook de kleinste — van anti-slipbanden te voorzien. Dit is van enorm belang om de trekkracht te verhogen.

Wij citeren nog enkele andere MÄRKLIN-voordelen :

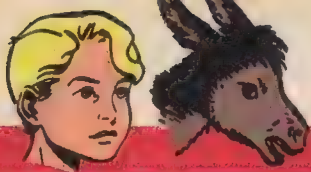
Practisch volledig railsortiment, inclusief wissels, kruispunten, en dubbele kruiswissels zowel voor de normale als voor de grote parallel-cirkel.
Alle magnetische artikelen hebben vast daaraan bevestigde gekleurde draden en stekers, waardoor aansluiting eenvoudig en overzichtelijk is.
Voor bediening van de magnetische artikelen is slechts één soort seinplaat nodig.

SEINEN

Een van onze volgende kronieken zal gewijd zijn aan een boeiend onderwerp : de seinen.

De kwaliteit van Märklin verrukt groot en klein in gans de wereld. Bestel jij ook je Märklin-trein ? In onze volgende kroniek stellen wij je de MARKLIN-TELEX-LOCOMOTIEVEN voor.

HET GEVECHT

Teddy en Maggy zijn in een kamp in Oostenrijk. Ze zullen helpen aan de

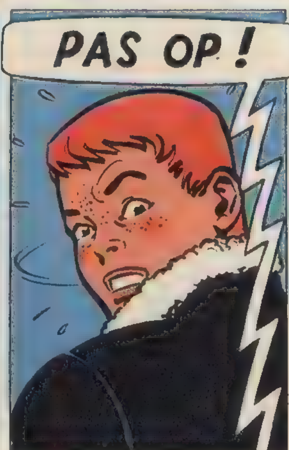

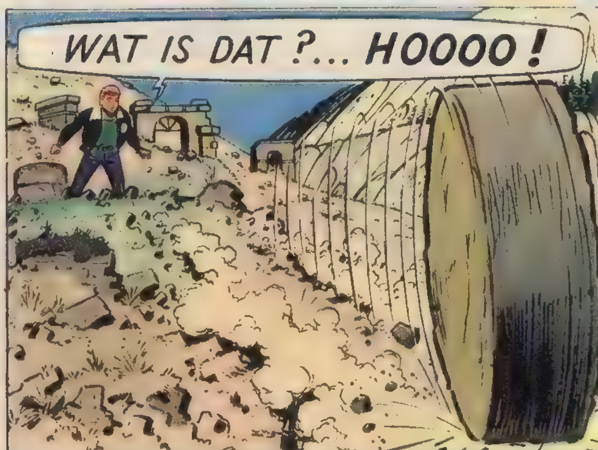

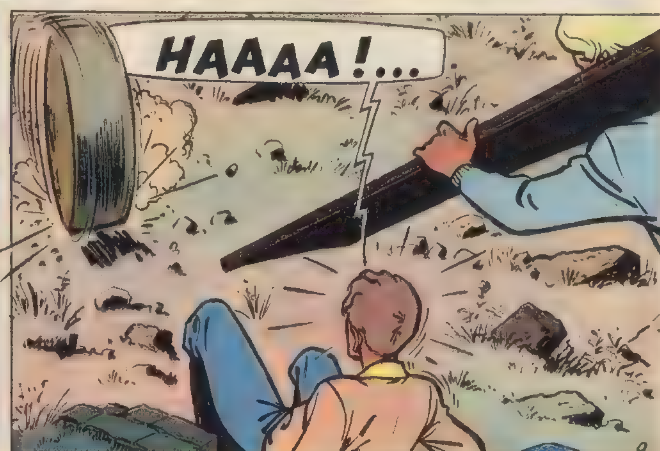

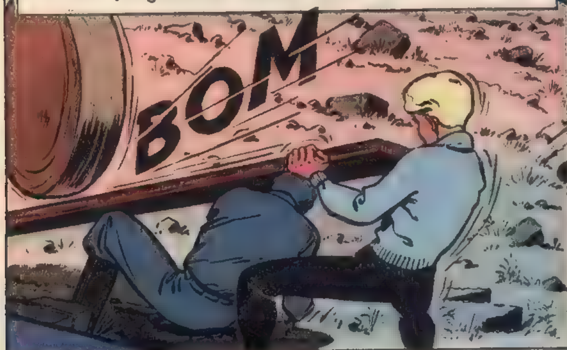

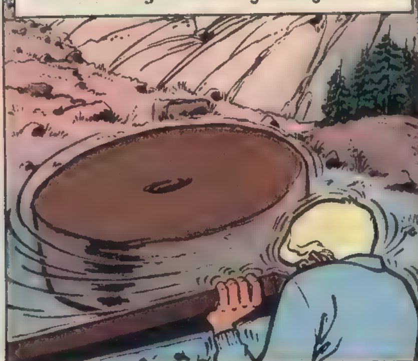
IN DE BERGEN

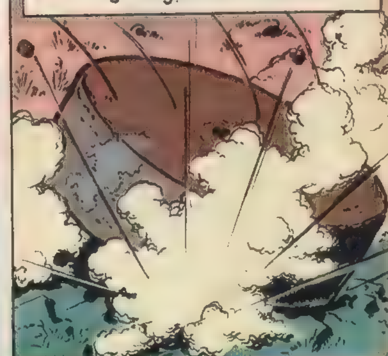
EEN AVONTUUR van POM en TEDDY

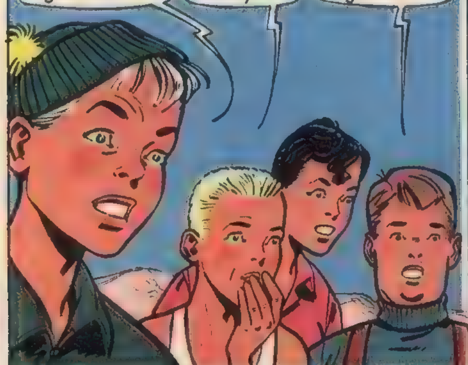
DOOR F. CRAENHALS

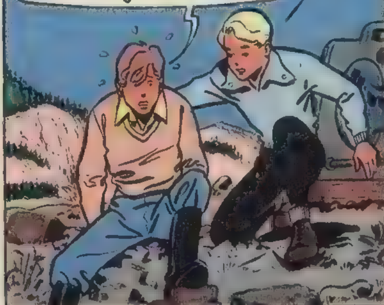
wederopbouw van een dorp. Bij hen bevindt zich ook de sterke Samson.

WORDT VOORTGEZET

Een praatje bij een plaatje

MAAK JE MAMA EENS BLIJ MET EEN PLAATJE VAN FRANKY-THE-VOICE

WE hoeven hem niet meer voor te stellen, je kent hem sedert lang : Frank Sinatra. Men heeft hem « the voice », de stem, genoemd en dat met recht en reden. Er is wat aan die fluwelen stem, ze sleept je mee, ze boeit je en ze weet ieder lied te zingen zoals het moet gezongen worden. Sinatra zingt gemakkelijk en beschikt over een grote techniek. Hij draagt zijn songs niet alleen met gevoel voor maar ook met verstand, iets wat men niet van iedere chansonnier kan zeggen ! Wil je je mama eens echt blij maken, wil je haar eens een extraatje geven voor haar verjaardag, denk dan aan de Philipsplaat B 470 86 L met ondermeer : April in Paris, Stormy weather, Nancy, That old feeling en Time after Time.

★

LIEDERAVOND IRMGARD SEEFRIED

HAAR stem heb je beslist reeds gehoord en, indien je van klassieke muziek en een mooie stem houdt, dan heeft ze je in verrukking gebracht. Irmgard Seefried werd geboren in Duitsland op 9 oktober 1919 als dochter van een leraar. Acht jaar oud stond ze voor het eerst op de planken en zong de rol van Gretel in de Sprookjesopera van Humperdinck. Ze studeerde aan het conservatorium van Augsburg en kreeg haar eerste contract aan de Opera van Aken die toen geleid werd door Herbert von Karajan. Nadien werd ze geëngageerd door de Staatsopera van Wenen en ze heeft zich voor goed in de Oostenrijkse hoofdstad gevestigd. Op de plaat die we hier voorstellen en die je kan uitlenen in de Nationale Discotheek (LPEM 19 050) werden liederen van Schubert opgenomen, van Johannes Brahms, Mussorgski, Bela Bartok, Hugo Wolf en Richard Strauss. Irmgard Seefried wordt aan het klavier begeleid door Erik Werba. Het is het neusje van de zalm dat je hier geboden wordt.

ZIJN ZE NIET SNOEZIG ?

Kat en muis zijn niet altijd vijanden, hier is het bewijs. Poes en het witte muisje zijn dikke vrienden, ze slapen in hetzelfde mandje en delen ieder lekker hapje met elkaar.

GESCHIEDENIS van de WERELD

EEN GESCHENK
van de
KUIFJE'S BON

Deze prachtige educatieve albums vertellen belangrijke feiten uit de Geschiedenis, van de Oudheid tot op onze dagen. Ze werden spiritueel en levendig geschreven door J. Schoonjans.
De albums zijn op mooie en aantrekkelijke wijze geïllustreerd met chromo's die gratis verkrijgbaar zijn in ruil voor Kuifje's bons. De albums en de chromo's vormen een zeer mooie en boeiende verzameling.

50 KUIFJE's punten per reeks van 15 chromo's.

DE KUIFJE'S BON IS EEN WAARDEVOL GESCHENK
BIJ IEDER KWALITEITSPRODUCT.

Albums van de **LOMBARD COLLECTIE**
American drink **JU'CY**
Arachide olie **PRINSOR**
Babeurre **NOSTA**
Bakingpowder **PANA**
Ballpoint **LE TIGRE**
Cacao **VICTORIA**
Chocolade **VICTORIA**
Chocolade smeerpasta **CHOCOSWEET**
Confituur **MATERNE**
Deegwaren **TOSELLI**
Diepgekoelde groenten **FRIMA**
Diepgekoelde vruchten **FRIMA**
Fruitconserven **MATERNE**
Gepralineerde melk **NOSTA**
Gevanillineerde suiker **PANA**
Groentenconserven **MATERNE**
Huishoudzeep **PALMEX**
Inkt **LE TIGRE**
Koffies in bonen
en gemalen **CLE D'OR**
KUIFJE'S fruit
Maïsbloem **PANA**
Margarine **INA**
Pudding **PANA**
Siroop **PRINCE DE LIEGE**
Siroop **SUPERVITAMINE**
Siroop **PROSMANS**
Spuitwater **WHIP**
Tafelbier **PILSBERG**
Tafelbier **VIKING**
Tandpasta **COLGATE**
Toiletzeep **PALMOLIVE**
Verse melk **NOSTA**
Versterkend voedsel **HACOSAN**
Vulpennen **LE TIGRE**
Vulpotloden **LE TIGRE**
Weekblad **KUIFJE**
Yoghurt **NOSTA**
Zelfrijzend bakmeel **PANA**

Stuur je punten naar de KUIFJE'S BON, P.-H. Spaaklaan, 1 tot 11, Brussel 7

Dikkerdje en de fakir

DOOR GREG

ONZE TV-STRIP

FSSSSSSSSSSSSs

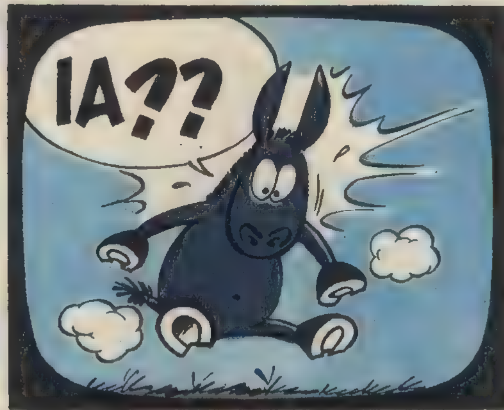

IK BEN TOCH VÉÉL TE INTELLIGENT OM ME ZO IETS TE LATEN WELGEVALLEN! ER ZAL BLOED VLOEIEN!

VÉÉL BLOED!

MAAR HET ZOU NET ZO GOED MORGEN KUNNEN VLOEIEN, WANT IK BEN DOODMOE VAN AL DIE EMOTIES...

DIKKERDJE

OO-HUUMM.

ALS JE MOE BENT IS HET ZALIG JE ZWAAR TE LATEN NEERVALLEN OP EEN ZACHT VEDERBED...

OEI! AAI!

EEN SPIJKERPLANK OP MIJN BED!

KLIK

PAPA

IK DACHT DAT JE NOG EEN POOSJE ZOUDT WEGBLIJVEN EN DAAROM...

ER ZAL BLOED VLOEIEN!

JE MOET WEZENS DIE SLIMMER ZIJN DAN JIJ NIET IN HET OOTJE NEMEN, FAKIR!

FAKIR! HA! HA! HA! DIE IS GOED!

DAAR LACH IK OM!

IK LACH!

?

IK PROTESTEER ENERGIEK TEGEN ZULKE GEINTJES!

HOU ER ONMIDDELLIJK MEE OP IN DIE DUIVELSE HOORN TE BLAZEN!

IK HEB HET GEVONDEN!

EEN KONIJN KAN AAN DE VERLEIDING VAN EEN WORTEL NIET WEERSTAAN EN KAN NIET ETEN EN TROMPET SPELEN, DUS...

WAT BEN IK TOCH SLIM! WAT BEN IK TOCH SLIM!

DAAR HEB JE EEN MOOIE DEDUCTIE GEMAAKT! INDERDAAD, ALS DE MUZIEK OPHOUDT...

?

... IS 'T OÓK MET DE TOVERIJ GEDAAN!

BOEM

NU VRAAG IK ME AF OF IK HEUS ZO INTELLIGENT BEN?

EEN GOED FAKIR KAN JE DAAROP HET ANTWOORD GEVEN.

EINDE

Dan Cooper springt met zijn parachute uit het vliegtuig dat, tot grote verbazing van zijn vijanden, in het bos te pletter stort...

Het Geheim van

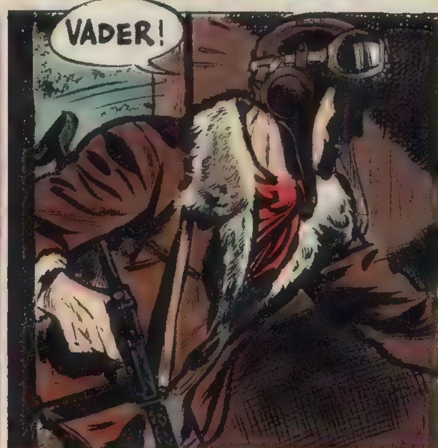

DAN COOPER

A. Weinberg

WORDT VOORTGEZET

HONKBAL

WAT is het toch dat Nederland zo warm doet lopen voor de honkbalsport? De sensatie van verschrikkelijk harde meppen, die als raketten naar de buitenrand van het veld fluiten? De worpen, die in gretig uitgestoken handschoenen tot rust komen, de sprints tussen de honken of de koelbloedige vangkunst in het verre veld? Dit in Amerika geboren en tot grote kwaliteit opgevoerde spel heeft in de afgelopen zomer in Nederland opnieuw een korte, maar hevige bloeiperiode gekend.

IN het vijftigste jaar van de Koninklijke Nederlandse Honkbalbond hebben de Oranje-mannen, sterker dan ooit, een gouden oogst binnengehaald. Twaalfduizend toeschouwers vergaten hun « Hollandse » nuchterheid toen de negen honkbal- « leeuwen » in het Amsterdamse baseball-stadion voor de vijfde maal in successie het kampioenschap van Europa in de wacht sleepten. De gevaarlijkste konkurrent, Italië, werd in de machtige finale op een zijspoor gedrukt met een slaggeweld, dat honderdduizenden televisiekijkers aan hun toestel vastnagelde.

Knuppel-uit-de-zak

De knuppel, waarmee Simon Arrindell in dit topduel een **homerun** weggaf, een **zwieper**, die op het kritieke moment drie kostbare punten opleverde, werd vooral door de jeugd bewonderd en met voorzichtige vingers beroerd als de strijkstok van een beroemde violist. Dat met zo'n rond stuk hout een dodende kogel kon worden afgevuurd, tot ver buiten de grasmat! Simon en zijn ploeggenoten vonden het niets bijzonders. Elke week staan zij in het slagperk de verraderlijke duik- en curve-ballen van de werper (volgens goed Amerikaans gebruik meestal **pitcher** genoemd) af te wachten. Hun ogen volgen het projectiel met de waakzaamheid van een slang, die haar prooi ziet naderen. Dan volgt een korte, felle beweging van de schouders, de handen, die de knuppel in een bankschroef hebben, gaan flitsend mee en de bal spant tegen het hout. Of niet... Als de slag goed is komt er een punt in het vooruitzicht, is hij mis en gebeurt dit driemaal, dan is de speler uit. De knuppel wordt in dit geval nijdig weggesmeten.

En dan de scheidsrechter. Met de rug katachtig gekromd beoordeelt hij achter de thuisplaat de pijlen, die door de **catcher** met een dubbeldikke handschoen worden gestuit. Een masker en een soort kuras (body-protecter) moeten hem beschermen tegen de gemeenste doorschietballen. In de laatste heldenstrijd van Oranje was de jonge Belgische scheidsrechter Schrauwen uitverkoren om het wilde spel te temmen. Zijn doordringende kreten, die op de tribune met gekrijs werden ontvangen, hebben zijn stembanden zeker voor een week aangetast, maar aan zo'n finaal was dat wel besteed.

Het is mannenwerk!

Honkbal is een echte mannen (en jongens) sport. Men moet dapper zijn om zonder een spier te vertrekken in het slagperk te blijven staan als de pitcher zijn kogels afvuurt. De bal wordt over de plaat naast de **slagman** gemikt, maar het gebeurt niet zelden, dat de baan een afwijking vertoont. Dan is vliegensvlug duiken geboden om niet getorpedeerd te worden met alle gevaren van dien. Een treffer tegen het lichaam kan pijnlijk zijn, maar stelt de man zelden buiten gevecht. In Amerika en ook in Nederland zijn wel gevallen voorgekomen van spelers, die ernstig aan het hoofd gewond raakten, begrijpelijk, als men weet, dat de geoefende werper zijn ballen loslaat met een snelheid van 100 km of meer per uur! Van Joe di Maggio, de baseballer, die met de onlangs overleden Marilyn Monroe getrouwd is geweest, herinnert men zich, dat hij het ovale stuk geperste leer met een « speed » wierp van 130 km per uur, die de slaglieden bij voorbaat van angst deed sidderen...

Nu wij toch een Amerikaanse naam genoemd hebben, mag die van de legendarische **Babe Ruth** niet worden vergeten. Hij was aan de andere kant van de oceaan de grootste « hitter » aller tijden. Hij joeg de bal zo gemakkelijk meer dan honderd meter weg, dat hij de naam kreeg van **homerunkoning.** Hij lachte om elke pitcher, zijn geliefde knuppel was een nachtmerrie voor elke tegenstander, een

IS TROEF !

Honkbal is een échte mannen-en jongenssport. Je moet bestand zijn tegen enkele builen en wat blauw-paars-groene vlekken.

relikwie voor zijn club New York Yankees. Zijn aartsvijanden probeerden hem menigmaal voor lange tijd uit te schakelen, omdat zijn « dreunen » hen soms tienduizenden dollars kostten !

De jeugd is de toekomst

Babe Ruth is natuurlijk ook voor het Europese honkbal een (sportieve) afgod en vandaar dat men zijn naam heeft gegeven aan de speciale kompetitie voor de jeugd, de Babe Ruth League, waaraan teams van Nederland, België en Duitsland deelnemen. Onder leiding van Amerikaanse coaches, leeft de jeugd zich uit in deze officiële krachtmetingen om zo snel mogelijk een plaats te verdienen in de volwassen clubs en misschien zelfs in het nationale team. De jeugd is de toekomst en het is daarom, dat in Nederland de coach van de Oranjemannen, Ron Fraser, de laatste drie jaar ook belast is geweest met de training van de Babe Ruth-spelers. Uit die kringen heeft hij al verscheidene honkbalcracks van zestien, zeventien jaar weggehaald voor het grote werk. Als zij meer routine opdoen, zegt Fraser, zijn zij rijp voor de hoofdklasse, die de mannen levert voor de gevechten in de Europese kampioenschappen. Hun namen ? Laten we daarmee wachten tot de jongens inderdaad aan de hoge verwachtingen hebben beantwoord. Al te veel ervaart men in de sportwereld, dat jeugdige uitblinkers over het paard getild raken doordat hun ster te vroeg tegen het firmament wordt geplakt.

Dat de Nederlandse jeugd in de greep is van de honkbalsport (vooral in de grote steden als Amsterdam, Rotterdam en Haarlem), blijkt niet alleen op de velden. Evenals de populariteit van de voetbal tot uiting komt op de straat, waar de meeste bekende spelers hun carrière hebben voorbereid in talloze onderlinge partijtjes, is het straathonkbal kenmerkend voor de interesse van de sportieve jeugd. Door de toename van het verkeer met alle gevaren van dien, was men genoodzaakt aan dit tijdverdrijf paal en perk te stellen, dat wil zeggen het zonder kans op ongelukken te organiseren. Dit kon het best op grote pleinen, waar de verschillende buurt teams elkaar nu proberen af te troeven in echte competities. De straat is en blijft het voorportaal van de serieuze sportbeoefening en wat dat betreft ziet het er dus voor de honkballers rooskleurig uit.

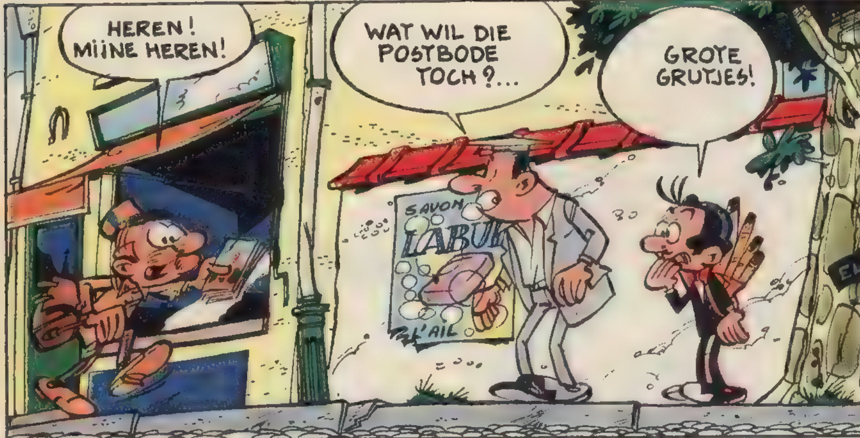
Ongetwijfeld levert de Nederlandse overheid ook een belangrijke bijdrage tot de ontwikkeling van deze zomersport, die feitelijk pas na de oorlog tot grote bloei is gekomen. In tegenstelling tot de meeste andere Europese landen, die maar niet tot goede prestaties kunnen komen (Frankrijk en Zweden met name, België en Duitsland in mindere mate) worden hier aan de lopende band originele honkbalvelden aangelegd, met brede sintelpaden voor de honklopers, speciale werpheuvels, een ideaal slagperk en twee **dug-outs** voor de spelers, die niet in het veld vertoeven. Dat zijn goed afgeschermde, lange hutten, te vergelijken met kippenhokken, maar dan natuurlijk comfortabel. Om het veld staan, vooral achter de thuisplaat, hoge hekken, die voorkomen, dat er ballen in het publiek terecht komen, waarvan dikke, blauw-groen-paarse plekken het gevolg zouden zijn. Alles wordt gedaan om honkbal in de Amerikaanse stijl te bevorderen en wat de Nederlandse ploeg de laatste jaren heeft laten zien, bevestigt de indruk dat ze op de goede weg is.

Ben DE GRAAF

SPAGHETTI te

Ondanks de scherpe bewaking is Spaghetti er in geslaagd

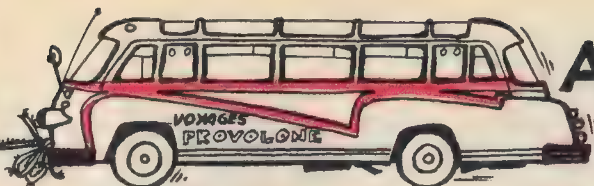

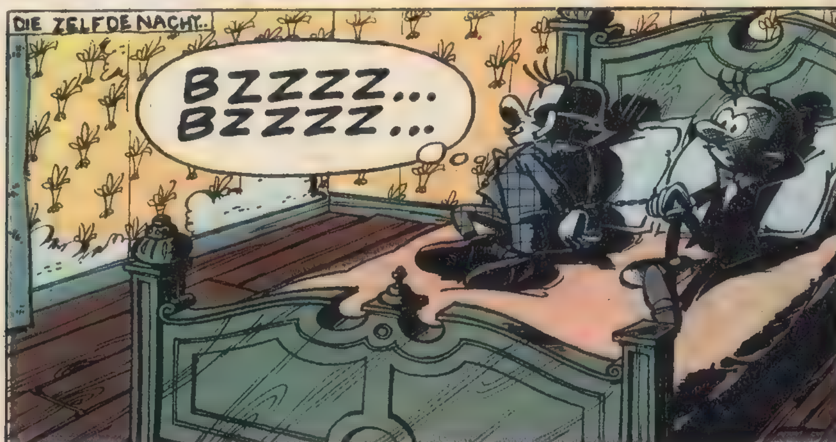

PARIJS

DOOR ATTANASIO
TEKST: GOSCINNY

...en S.O.S. in een brievenbus te gooien...

Op speurtocht met R

MIJNHEER X SLAAT TOE OM

Roman door
A.P. DUCHATEAU
GEILLUSTREERD
DOOR TIBET

HOOFDSTUK 5

Rik ontdekt het geheim van August Leriche

MET een pijnlijk hoofd en nog een tikkeltje draaierig kwam Rik overeind. Hij was woedend om de fout die hij had begaan. Het was thans zeer duidelijk dat er niet slechts één enkele tegenstander was geweest, en hij wist nu ook waarom een van de mannen « domoor » had gezegd tot de andere, die hem een asbak naar het hoofd had gegooid.

Tastend vond de jonge reporter de schakelaar en maakte licht. Hij liep naar het venster en schoof de gordijnen opzij. De koelte van de avond kikkerde hem op. In de tuin rond het huis was alles donker en stil. De twee aanvallers hadden natuurlijk al de tijd gehad te verdwijnen. Gulzig ademde Rik de frisse lucht in. Het werd opnieuw helder in zijn hoofd en hij vroeg zich af wat er met Leriche intussen gebeurd was.

Ongerust kwam hij terug naar het midden van de kamer die de vorm van een L heeft. Op het eerste gezicht kon men de brede divan in een soort van erker geplaatst niet zien. Met kloppend hart ging Rik stap voor stap verder en ontdekte, achter de divan, een levenloos lichaam van een grijsaard met bril en puntbaard.

Een hartaandoening

Rik boog zich vlug over het roerloze lichaam en drukte zijn oor tegen de magere borst. Het was te laat, het hart had opgehouden te kloppen.

« Die arme man ! » dacht Rik, en hij was er totaal van streek van. « Waarom heeft hij me niet vroeger verwittigd ! » Rik verweet het zichzelf nogmaals dat hij zich had laten in het ootje nemen door de twee geheimzinnige mannen. Er was geen spoor van geweld op het lichaam te zien en eensklaps dacht Rik aan de scène die hij had meegemaakt in het antiquariaat aan de Cherche-Midistraat. Leriche had een geneesmiddel ingenomen, hij leed aan hartstoornissen. Het was duidelijk dat de laatste schok te veel was geweest voor zijn zieke hart.

Een nogal gekke verzameling

Rik haalde zijn zakdoek uit zijn zak, nam daarmee de hoorn van de telefoon en draaide het privénummer van commissaris Baardemakers.

— Hallo ! bromde de commissaris slaapdronken.

— Rik aan de lijn, commissaris. Ik ben te Saint-Cloud, bij August Leriche. Hij is dood.

— Dood ? Werd hij vermoord ?

— Ja en neen, commissaris. Onbekenden zijn hier binnengedrongen en de schrik heeft Leriche een hartcrisis bezorgd...

— Goed. Blijf daar. Ik kom onmiddellijk.

Rik lei de hoorn neer. In afwachting dat de commissaris en zijn helpers zouden komen begon hij een kleine inspectietocht door het huis van de antiquair. In de kamer waar hij zich bevond stonden glazen kasten met kostbare Chinese vazen. Tijdens het gevecht werd een van die glasramen stukgeslagen en het glas en porselein lag verbrijzeld op de parketvloer.

In een hoek van de kamer, achter een zwaar gordijn, was er een deur die met drie trappen naar een andere kamer leidde. Een sleutelring met enkele sleutels hing aan het slot. Rik, zeer nieuwsgierig, duwde de deur wat verder open, en kwam in een kamer zonder vensters die muf en stofferig rook. Leriche kwam daar waarschijnlijk niet vaak in, want een dikke laag stof bedekte de vier grote tafels in massief eikehout en aan het laag plafond hingen een hele reeks spinraggen.

Rik Ringers keek naar de voorwerpen die op de tafels lagen en kon zijn eigen ogen haast niet geloven. Vele diverse voorwerpen stonden en lagen daar naast elkaar en aan ieder voorwerp hing er een etiket met een touwtje bevestigd. Op de eerste tafel vooraan bemerkte Rik Ringers de witte stok van een verkeersagent en op het etiket dat er aan bevestigd was, stond de volgende handgeschreven tekst : *Afgenomen van agent nr. 80232, op 23 september 1938.* Iets verder een paar versleten gedeelte althans, veel duidelijker. De onbekende aan de telefoon wou absoluut één van de voorwerpen uit dat geheim museum hebben. Om zijn doel te bereiken gebruikte hij chantage en zelfs geweld. Daar Leriche niet wou toegeven, drong de man 's nachts het huis van de verzamelaar binnen om zich, geholpen door een medeplichtige, meester te maken van het begeerde voorwerp.

« Indien mijn hypothese juist is, zo dacht Rik Ringers, is die man er dan in geslaagd de hand te leggen op dat voorwerp ? »

Systematisch onderzocht Rik opnieuw al de voorwerpen die op de tafels lagen en te midden van de tweede tafel, tussen twee zeer mooi ingebonden boeken, ontdekte hij de plaats waarop een boek of een notaboekje had gelegen. De vorm stond zeer duidelijk afgetekend in de dikke stoflaag.

Sporen van autobanden

Het geluid van een motor deed hem opschrikken. Sterke koplampen belichtten de voorgevel van het huis. Voorzichtig liep Rik naar de woonkamer en wierp een blik in de tuin. Het waren wel degelijk politieauto's.

— Hierheen, commissaris ! riep Rik en boog zich uit het venster.

Enkele seconden later waren Baardemakers en inspecteur Kempers reeds boven en zij werden gevolgd door een wetsdokter met twee helpers.

— Waar is Leriche ? vroeg Baardemakers kort.

Rik Ringers wees de plaats waar het slachtoffer lag. De wetsdokter boog zich over het roerloze lichaam, richtte zich na enkele minuten weer op en ze! :

— Hartcrisis. De dood was ogenblikkelijk.

Met snelle, nauwkeurige gebaren tekende inspecteur Kempers de omtrek van het lichaam met krijt op het parket. De helpers van de wetsdokter namen het lichaam dan op en droegen het op een draagberrie naar een van de wachtende auto's.

— Kom eens mee, commissaris ! zei Rik Ringers nadat de wetsdokter vertrokken was. Ik moet je iets tonen !

En hij leidde Baardemakers naar de kamer waarin Leriche zijn geheime collectie bewaarde.

In het stof stond de omtrek van een verdwenen voorwerp zeer duidelijk afgetekend...

bokshandschoenen met de vermelding : *Gegapt uit de kleedkamer van Marcel Cerdan, op 8 maart 1947.* Dan een alarmpistool : *Geleend in de cinemastudio van Joinville.*

Rik had niet de tijd alle voorwerpen van nabij te bekijken. Daarvoor was de verzameling te uitgebreid. Maar hij bemerkte nog een diamanten borstspeld, een reeks uurwerken, twee of drie wandelstokken met zilveren knop, vier paraplu's, een tiental handvatten van autodeuren, zeldzame boeken, een paar handboeien, een sleutelring met sleutels, een reeks mannenhoeden, enkele sigarettenetuis en wel een twintigtal asbakken. Op de derde tafel ontdekte Rik een hele reeks voorwerpen in leer. Hij vond zo wel een eenvoudige portemonnaie in goedkoop leer als een boekentas in varkensleer en een portefeuille in fijn krokodilleleer. Heel voorzichtig en met zijn zakdoek nam Rik een van de portefeuilles op, opende hem en zag op het etiket dat hij was gegapt van een metroreiziger. Hij was leeg maar het etiket vermeldde : *De inhoud ervan teruggestuurd aan de eigenaar op 20 augustus 1952.*

— Wel heb je nou ooit ! fluisterde Rik. Er is geen twijfel meer mogelijk, de geheimzinnige verzameling van Leriche bestaat uit waardevolle en waardeloze voorwerpen, die *allemaal gegapt* werden ! August Leriche was ongetwijfeld een kleptomaan en bovendien een maniak !

Eensklaps werd Rik Ringers de zaak, voor een

— Wat is dat voor iets ? Het blijkt hier wel een opslagplaats van verloren voorwerpen !

— Zoiets is het ongeveer, mijn beste vriend. Maar het gaat hier niet om gevonden, wel om gestolen voorwerpen !

— Ik hoop maar dat je niets hebt aangeraakt...

— Die portefeuille ginds heb ik opgenomen, maar met mijn zakdoek natuurlijk.

Kempers had bijna onmiddellijk de vorm zien staan in het stof en zei :

— Daar heeft een rechthoekig voorwerp gelegen !

— Inderdaad, inspecteur, en ik vraag me af of dat voorwerp niet de sleutel van de ganse zaak is !

— Rik, vertel me nou eens wat er precies is gebeurd, zei Baardemakers terwijl hij weer naar de woonkamer ging en de inspecteur zijn materiaal uithaalde om vingerafdrukken te nemen.

Rik vertelde dan dat hij een telefoontje had gekregen van Leriche, dat hij naar Saint-Cloud was gereden en overvallen werd door twee onbekenden, die de vlucht hadden genomen.

— Alle drommels ! Waarom heb je me niet vroeger verwittigd ? bromde Baardemakers.

— Ik heb Leriche onmiddellijk voorgesteld je op de hoogte te brengen, maar dat scheen die arme man af te schrikken. Hij weigerde.

— Dat snap ik wel ! antwoordde Baardemakers. Hij vreesde dat ik hem een paar vragen zou stellen

ik Ringers
MIDDERNACHT

omtrent zijn verzameling. Maar tussen ons gezegd en gezwegen, die antiquair was niet goed snik !

De commissaris liep naar de overloop en zei :

— Kom met me mee, Rik ! Ik zou wel eens een kijkje willen nemen in de tuin !

In het licht van de koplampen van de politiewagens bekeek de commissaris de sporen van de banden die in het tuinpad stonden.

— Dat zijn Good Year banden.

— Ja, maar het zijn de banden van mijn M.G., commissaris...

— Akkoord. Maar er is niet één spoor, maar verschillende sporen die boven elkaar staan gedrukt. Kijk... Hier zijn andere sporen die rond het huis lopen !

Inderdaad, achter het huis, in de vochtige grond, vonden zij diepe sporen van vier wielen. Het was net alsof daar een wagen geruime tijd had gestaan.

— Leriche had geen auto, nietwaar ?

— Neen, hij had geen auto.

— Dus hebben de mannen die jou overvielen hun wagen hier verborgen. Op het eerste gezicht zijn het Michelin X banden, maar wij zullen de sporen natuurlijk nog eens nader moeten bekijken !

Twee telefoontjes

De twee mannen gingen terug naar de woonkamer, waar inspecteur Kempers ondertussen een reeks vingerafdrukken had ontdekt en opgenomen. Hij toonde ze aan de commissaris.

Drrrrring...

De telefoon rinkelde. Rik Ringers keek ietwat verrast naar het toestel, maar de commissaris verklaarde rustig :

— Laat maar, Rik, het is beslist voor mij !

Hij haakte meteen af en zei luid :

— Hallo !

Rik Ringers, die de commissaris oplettend gadesloeg, zag onmiddellijk dat diens gelaatsuitdrukking op slag veranderde.

— Hallo !... Hallo !... Maar spreek dan toch, alle drommels !...

De commissaris werd rood van woede en liet de hoorn op de telefoon vallen.

— Het was dus niet voor je, commissaris ? vroeg Rik Ringers een tikkeltje ironisch.

— Zonderling. Ik verwacht een telefoontje van inspecteur Girard. Hij moest voor me een opdracht uitvoeren. Maar er antwoordde niemand. Ik zou er nochtans een eed op durven doen dat er iemand aan het andere eind van de draad was !

— Ja, natuurlijk, commissaris. Het was de onbekende van de telefoon !

Baardemakers keek verrast op.

— Wat zeg je ? Welke onbekende ?

Met enkele woorden vertelde Rik dat hij de vorige namiddag bij de antiquair was geweest en dat de man daar een geheimzinnig en dreigend telefoontje had gekregen.

— Bedreigingen ? zei commissaris Baardemakers. Men wou de oude man dus blijkbaar afpersen ? Men wou geld van hem of een voorwerp... Maar waarom zou je onbekende — die je ongetwijfeld ook hier heeft overvallen — thans, op dit ogenblik, telefoneren ?

— Dat weet ik niet, commissaris, maar in ieder geval moeten wij uitvissen waar die oproep vandaan komt !

— Akkoord. Ik zal aan Kempers zeggen dat hij de zaak even uitvist.

De inspecteur had een hele reeks telefoongesprekken met verschillende afdelingen van Telefoon en Telegraaf en kwam na een tijdje melden :

— Die oproep kwam van het restaurant Central Palace bij de Madeleine... Ik ken het. Er komen veel jongelui. Ze spelen er pingpong of bowling.

Er gleed een schaduw over het rode gelaat van de commissaris.

— Het is dus een zaak waar we b.v. Guy Marquet zouden kunnen vinden ! zei hij kortweg.

(Wordt voortgezet)

IS BAARDEMAKERS WERKELIJK OP HET GOEDE SPOOR EN IS GUY MARQUET SCHULDIG ?

...VLUG MIJN VLAGGENRAMA !

UIT TE KNIPPEN BON

Om je VLAGGENRAMA te bekomen, knip je deze bon uit en je stuurt hem op aan BISCA (dienst VLAGGENRAMA), 3, Nieuwpoortlaan - BRUSSEL.

Naam. . . . . Voornamen . . . .

Adres : . . . . straat, Nr . . . .

Stad/Gemeente . . . . Provincie . . . .

K 16

Ik wens het VLAGGENRAMA te ontvangen. Ik voeg hierbij 7 nieuwe postzegels van 3 BF (Let wel op ! Alle bon zonder zegels wordt als nietig beschouwd.)

Je zou graag die OPHEFMAKENDE PANORAMISCHE KAART van EUROPA bezitten ! Ziehier dan wat je moet doen :

1°) Zorg er voor de bon in te vullen, boven het blad. Knip hem uit, plaats hem in een envelop met 7 nieuwe post-zegels.

2°) Schrijf het adres van L'ALSACIENNE op je envelop. Plak er een zegel op en POST het vlug.

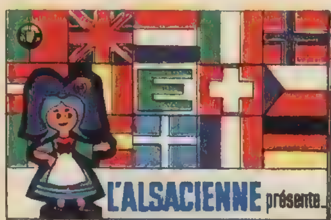

3°) Over enkele dagen krijg je dan je VLAGGENRAMA : je kan er uren pret aan beleven.

EN NOG EEN GESCHENK BIJ

Met je VLAGGENRAMA, stuurt L'ALSACIENNE je een prachtig album met 16 bladzijden, alles kleurendruk. Hierin vind je :

- de geschiedenis van de vlaggen
- jou totaal onbekende spelen
- en 'n tal van tippen voor versiering.

IN IEDER PAK L'ALSACIENNE MET EEN RODE ETIKET EROP "VLUG MIJN VLAGGENRAMA" VIND JE EEN VLAGGETJE UIT VERLAKT METAAL.

UNIPRO

SPEEL MET ONS MEE OPLOSSINGEN

I.	1 = f	3 = e	5 = c
	2 = a	4 = d	6 = b

Twee :

1) JA. — Het serienummer is zo diep in het staal geëtst, dat het met een voor het etsen gebruikte vloeistof, weer zichtbaar kan worden gemaakt.

2) NEEN. — Door de benzinedamp zou de brandende kaars het huis al lang vóór het bepaalde uur in brand hebben gestoken.

3) NEEN. — Zelfs wanneer zij als twee druppels water op elkaar gelijken, hebben tweelingen absoluut verschillende vingerafdrukken.

4) NEEN. — Door analyse kan men niet uitmaken of het bloed van een man of van een vrouw afkomstig is.

5) JA. — Het is zeer goed mogelijk van voetstappen in sneeuw een gipsafdruk te maken. Men moet hiervoor de sporen eerst met talk en dan met lakhars bedekken.

Drie :

De schuldige is verdachte Nº 4. De artikelen die hij bij zich heeft, hebben een waarde van 55 F. Had hij die werkelijk gekocht, dan had hij zoals de anderen naar keuze een artikel van minder dan 15 F ontvangen.

Antwoorden op de vragen over natuurkunde verschenen in Kuifje nr. 40 :

A	B	C	D	E	F	G	H
8	5	6	4	7	3	2	1

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag, noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 17e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 11 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Nederland	Canada	Buitenland
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art 22.56.00

Lid van

Schrijf eens een briefje

Ineke Spijkers, Rotterdamsedijk 234c, Schiedam (Nederland) is vijftien jaar en wou gaarne corresponderen met een penvriend van haar leeftijd. Ze zou liefst in het Engels schrijven om de Engelse taal beter te leren.

J. Saarloos, Sprengen, Parklaan 270, Apeldoorn (Nederland) zou graag corresponderen met een trouwe lezer van Kuifje. Wie schrijft hem dadelijk een vriendelijke brief ?

HANSJE

Doortje geeft haar vrienden opdracht de sergeant en Hansje op te knopen.

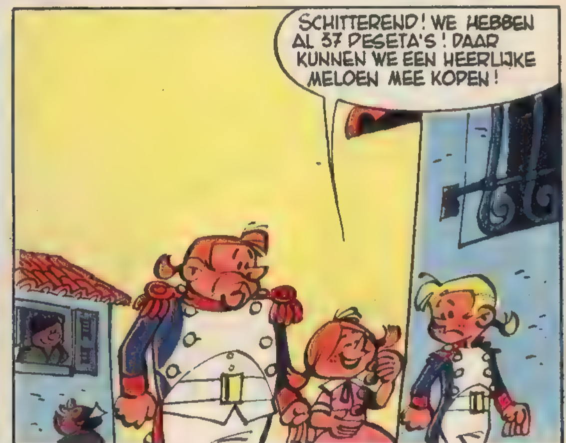

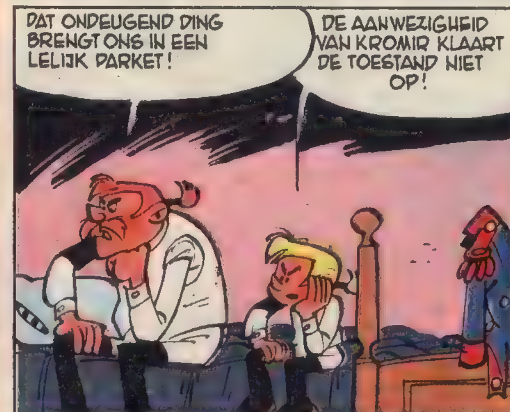

DIE AVOND WERDEN ER TE ULAOPÈS TWEE KRIJGSRADEN GEHOUDEN.

TOREADOR

TEKENINGEN: BERCK - TEKST: DUVAL

Wat zal er nu gebeuren ?

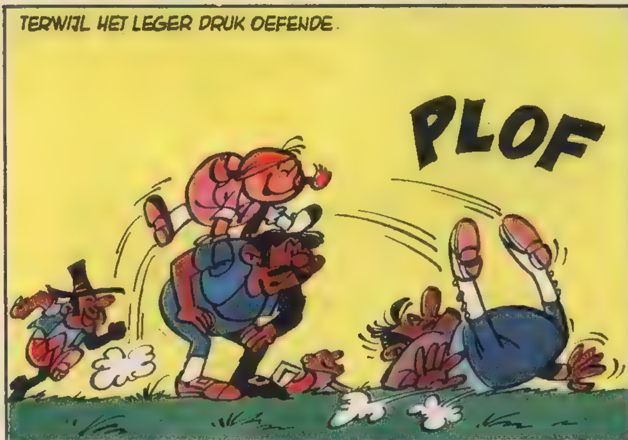

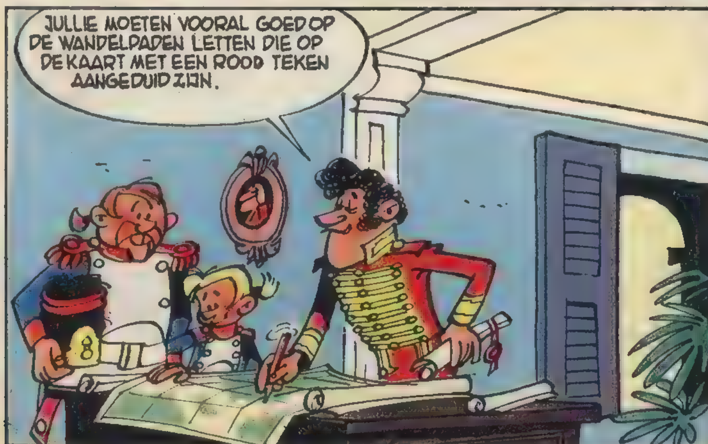

WORDT VOORTGEZET

FORMULE I 1962

- KRACHTIGER
- FIJNER GESTROOMLIJND
- BETERE WEGLIGGING

ALHOEWEL vele automerken in staat zijn een auto Formule I op de markt te brengen die Grand Prix-prijzen kan winnen, toch heeft die formule 1500 cc 450 kg minimum, naar onze mening, geen grote toekomst meer. In dit seizoen kregen wij dan de werkelijke nieuwigheid, de revolutionaire wagen in de rij Grand Prix-wagens, namelijk de LOTUS 25 met een carrosserie uit één stuk.

Het is de mooiste, fijnste van alle huidige Grand Prix-wagens, en toch houdt die wagen de veroordeling van de Formule I in zich. Hij veroordeelt de formule omdat hij de racer veroordeelt en dat is wel zeer ernstig. Met de Lotus 25 heeft men praktisch het minimum-volume van de cockpit bereikt. Het wordt voor de racer zeer moeilijk in of uit die wagen te komen en dat kan, wanneer er zich een ongeluk voordoet, zeer zware en zelfs dramatische gevolgen hebben.

De Grand Prix-wagens worden steeds maar kleiner en daardoor wordt een race voor de toeschouwers minder boeiend. De toeschouwers worden inderdaad verder en verder van de racebaan gehouden en het is zelden dat zij nog met één oogopslag een Lotus of een BRM kunnen herkennen. Met de laatste Lotus-BRM wordt het nog moeilijker ! Wanneer men op de tribune zit en een race bijwoont, hoeft men niet eens de oren te spitsen. Men hoort ook zo wel de commentaar van het publiek. De mensen spreken niet meer over een wagen, zij zeggen : « Ik denk dat de racer met de rode helm gaat winnen » of « Ik vrees dat de racer met de gulden helm het niet zal halen ». Maar het wordt ook steeds moeilijker de helm van de racer nog te zien, want hij verdwijnt bijna geheel achter het grote windscherm dat hem helemaal insluit. Hij komt steeds dieper in zijn cockpit te zitten en maakt als het ware deel uit van de carrosserie.

Indien men de Formule I tot haar recht wil laten komen, dan zou men de racebanen wel eens opnieuw mogen tekenen. Men zou de omlopen meer moeten doen slingeren en minder lang maken. Men zou verder veel meer tunnels en bruggen moeten aanleggen, zodat de toeschouwers kans krijgen de racers van nabij te zien.

DE LOTUS 25

COLIN CHAPMAN heeft reeds vaak bewezen dat hij een dynamisch en revolutionair autoconstructeur is. Reeds meer dan eens heeft men hem verweten het met de reglementen niet zo nauw te nemen en steeds een achterpoortje te vinden om ze te ontduiken. Het is daarom dat men zijn wagens heeft verboden op de jongste 24 Uren van Le Mans. Zeer waarschijnlijk was het echter óók opdat zijn rivalen niet met beschaamde kaken zouden staan te kijken !

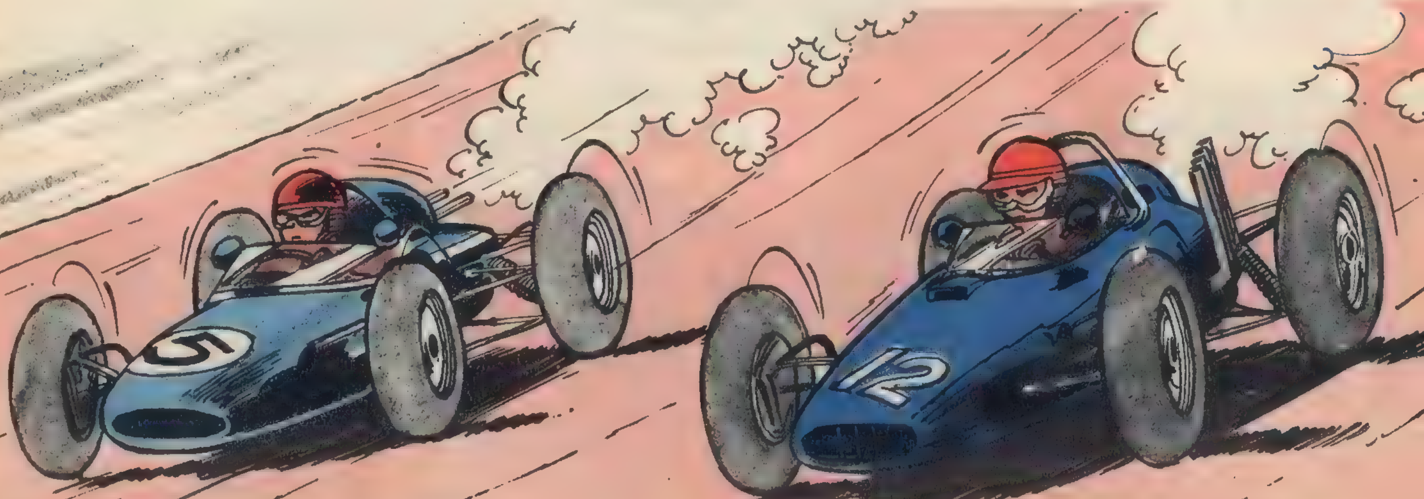
In de reeks sportwagens is de kleine 23 heer en meester en in de Formule I benadert de Lotus 25 de perfectie. Het genie en de vindingrijkheid van Chapman worden hier alleen maar in toom gehouden door de kracht van de Climax-motor en de afmetingen van de sterracer, de sympathieke Jimmy Clark.

Heer en meester te Francorchamps

De Lotus 25 had enige moeilijkheden met de versnellingsbak en met de transmissie in Zandvoort en in Monaco, maar voor de wedrennen te Francorchamps had de wagen die kinderziekten achter de rug en was heer en meester. De racebaan van Francorchamps, met haar snelle bochten en lange rechte stroken, was geknipt voor de Lotus en zijn racer Jimmy Clark.

De structuur van de Lotus 25 is revolutionair. De wagen heeft geen frame, de racer ligt bijna in zijn cockpit die tot een minimum werd herleid. Naast hem twee kisten die vooraan met elkaar verbonden zijn door een dwarsbalk die de koelers van olie en water torst, het ophangingssysteem van de pedalen en de reservoirs met de remvloeistof. Achteraan omvatten ze het motorblok met de versnellingsbak, het differentieel en de vering. Het dragend geheel eindigt ter hoogte van de motor op een ovaal waarvan de doormeter kan gewijzigd worden. De elastische brandstoftanks zijn ingebouwd in de zijkisten. Men zegt wel eens dat de Lotus 25 wordt gedragen door zijn brandstoftanks en dat is zeer raak opgemerkt !

Een Lola V-8 voor een Ferrari V-6

Een Lotus 24 (links) en een BRM (rechts), zij aan zij.

FIAT "1600 S"

- **1586 cc**
- **100 PK**
- **2 bovenliggende nokkenassen**

DE nieuwe cabriolet en coupé Fiat 1600 S kan je dadelijk herkennen aan de opvallende luchttunnel-ingang links bovenop de motorkap. Die luchttunnel moet de twee dubbele carburators van de motor van verse lucht voorzien. Hij geeft de wagen een agressief karakter. Dat is trouwens zeer gewettigd, want de motor is vinnig en krachtig.

De mechaniek is die van de bi-albero

De 1600 S herken je onmiddellijk aan de opvallende luchttunnel-ingang links op de motorkap. Op het dashboard vind je thans ook een uurwerk en een sigarenaansteker.

ex-Osca. De boring werd op 80 mm gebracht, de compressie op 8,6 : 1. Het inlaat- en het uitlaatsysteem werd verbeterd. Er zijn twee dubbele carburators, die gevoed worden door twee benzinepompen. De electrische pomp, die aan de mechanische pomp werd toegevoegd, werd bij de uitgang van de brandstoftank geplaatst, wat de « vapor lock » (stoomstop) moet verhinderen. Het uitlaatspruitstuk werd opnieuw getekend en verbeterd. Aan de centrifugale filter werd nog een kleine oliefilter toegevoegd om de olie gedurende lange tijd en zelfs wanneer men rijdt tegen een zeer hoge snelheid, zuiver te houden. De ventilator van de motor werkt automatisch en staat onder controle van een thermostaat.

Vermits de motor veel krachtiger werd, moest ook de versnellingsbak en het differentieel afkomstig van de 1300/1500 worden verstevigd. Nu vraagt men zich alleen maar af waarom men niet de gesynchroniseerde versnellingsbak van die beide laatste Fiat-modellen heeft gebruikt voor de nieuwe 1600 S. Een overdrive ware eveneens wenselijk, want de motor bereikt in vierde zeer vlug een hoog regime. Ingenieur Lampredi is daar echter niet bang voor. Hij verklaarde immers reeds voor de 1300/1500 dat de motor zo ruim is berekend, dat men hem lange tijd in zijn maximum regime kan houden.

De Fiat 1600 S is een vinnige en mooie wagen. De carrosserie werd getekend door Pininfarina.

SCHENK aan VADER en MOEDER
hun mooiste nieuwjaarsgeschenk

Neem deel aan de
GROTE WEDSTRIJD **voor de schoonste nieuwjaarsbrief,** bestemd voor uw ouders.
Zend uw brief voor **15 december te middernacht** in aan LA VACHE QUI RIT - Previnairestraat 58, Brussel 7, onder bijvoeging van **5 deksels van LA VACHE QUI RIT dozen.**
* **100 Prachtige prijzen voor Vader en Moeder zullen de beste briefschrijvers of schrijfsters belonen.**
(50 Prijzen voor de vlaamse brieven en 50 voor de franse brieven)
Voorbeelden : electrische scheerapparaten, -wafelijzers, polshorloges, vulpennen, enz.

Reglement

1) Een bijzondere jury zal worden belast met de uiteindelijke rangschikking van de deelnemers.
2) Iedere brief zal worden gerangschikt rekening houdend met de **ouderdom** en het **schooljaar** van degene die hem geschreven heeft.
3) Iedere deelnemer verbindt zich het reglement van deze wedstrijd te aanvaarden.
* Geef uw **ouderdom** en **schooljaar** bovenaan uw brief op.

LA VACHE QUI RIT

Dit is "Creme de Gruyere"

SERVICE DE PUBLICITÉ SOBOL

DE VERVLOEKTE KAMER

DEZE « GRIEZEL » WERD GESCHREVEN DOOR ONZE TROUWE LEZER MARC VAN DESSEL UIT KRAAINEM.

OOM Joris was tevreden. Zeker, het kasteel was oeroud en de muren dreigden om te vallen, maar het was niet te prijzig. Hij zou met zijn neef Bob gezellige uren doorbrengen in dat nieuwe vakantieoord.

HET kasteel lag ver verwijderd van de bewoonde wereld, doch het stak fel af tegen de groene, er omheen liggende weiden. De Schotten schudden hun hoofd en zegden : « Ze zijn gek ! Ze zullen het er niet levend afbrengen. De vervloekte kamer spaart niemand ! »

Oom Joris was echter niet bijgelovig en sloeg elke waarschuwing in de wind. Die avond echter beleefde hij met zijn neef een huiveringwekkend avontuur. Het had middernacht geslagen op de grote klok en de twee avonturiers sliepen heerlijk op het zachte bed. Plotseling werden hun dromen gestoord door een luide, hartverscheurende kreet, die langzaam uitstierf tussen de hoge muren van het kasteel. Bob sprong uit zijn bed, evenals zijn oom, greep een kandelaar en begon de marmeren trap af te dalen. Een nieuwe kreet doorboorde de dikke duisternis, schril en luid. Bob bleef als versteend staan, maar hij vatte weer moed en bereikte de onderste trede. Hij liep door de eindeloze gangen van het kasteel gevolgd door zijn oom. Plotseling hoorden ze een licht gestommel, gevolgd door een derde kreet. Het kwam uit de « vervloekte kamer », de kamer van graaf Mac Douglas, de vroegere heer van het kasteel. De deur was wijd open. Voetje voor voetje betraden ze de kamer. Oom Joris knipte voorzichtig het licht aan. Niets was veranderd, alles stond nog op zijn oude plaats. « Daar ! » riep Bob eensklaps en hij wees... op een grote, donkere bloedvlek...

De volgende morgen deden ze een nieuwe ontdekking... de bloedvlek was verdwenen !

Bob besloot een onderzoek in te stellen en om elf uur stipt verschool hij zich in de vervloekte kamer. De minuten kropen voorbij en schenen hem wel een eeuwigheid te duren. Eindelijk hoorde hij de zware gong van de grote klok middernacht slaan. En toen... toen ging er uit de grond een valluik open. Een sombere gedaante kroop er moeizaam uit. Hij droeg een groot pak onder zijn arm. Bob keek gespannen toe. De man opende het pak en haalde er een flesje uit. Zorgvuldig nam hij het stopsel er af en begon een roodgekleurde vloeistof op het grijze tapijt te gieten. Bloed! dacht Bob en hij huiverde. Daarna haalde de man een ander voorwerp uit zijn pak te voorschijn. Het was zwaar en de man legde het voorzichtig op de grond. Nu kon Bob zien wat het was. Een bandopnemer ! De onbekende zette hem in werking en Bob hoorde weer het schrille geluid dat hij de vorige nacht al had gehoord. Daarna volgden nog twee andere kreten. De onbekende wilde zich nu uit de voeten maken, maar Bob was hem voor. Hij sprong de man in de benen en beiden rolden over de vloer. De onbekende was echter sterker van lichaamsbouw en had weldra de bovenhand. In zijn hand schitterde iets. Een mes ! Bob poogde tevergeefs aan zijn vijand te ontkomen, de man hield hem goed vast. Hij hief zijn mes op... Bob slaakte een gil en viel bewusteloos neer...

Toen hij weer bijkwam lag hij op een bed uitgestrekt en daarnaast zag hij zijn oom, samen met drie politiemannen.

— Hij opent zijn ogen, zei één van hen een kleine, dikke man met een dikke snor.

— Waar ben ik ?, vroeg Bob. O ja ! Ik herinner het mij nu, de man... het mes...

— Maak je niet bezorgd, mijn jongen, sprak oom Joris, die man zit nu achter slot en grendel.

— Maar ?

— Maar, je begrijpt het niet, hé! Oom lachte vriendelijk en zei : Ik zal het je eens uitleggen. Nadat de klok middernacht had geslagen en' ik de drie kreten had gehoord, ben ik ongerust naar beneden geslopen om er eens een kijkje te gaan nemen. Ik zag die kerel nog juist zijn mes opheffen. Ik aarzelde niet, greep een zware kandelaar en sloeg er hard mee op zijn hoofd. Daarna belde ik de politie op die de schavuit kwam inrekenen.

— Maar..., zei Bob, terwijl hij uit bed sprong, maar... wie is die mysterieuze persoon dan wel ?

— Daarop kan ik antwoorden ! lachte de dikke agent met de snor, die man is de achterkleinzoon van graaf Mac Douglas. Hij erfde het kasteel maar bij gebrek aan geld, want hij had veel schulden, moest hij het verkopen. Later zwoer hij het terug in z'n bezit te krijgen en speelde dus voor spook. Hij goot rode inkt op de grond en maakte vreselijke kreten met een bandopnemer. Hij kende een geheime gang om tot de kamer van de graaf te komen en om 2 uur 's morgens veegde hij de bloedvlek weg.

— Wat een avontuur : zei Bob terwijl hij zijn oom met grote ogen aankeek.

— Heb je nog zin om enkele weken door te brengen in dit spookkasteel ? vroeg deze lachend.

— Als er maar geen andere spoken meer in verborgen zitten !

Iedereen lachte hartelijk.

EINDE

TON en TINNEKE

DE KIEKJESJAGERS

door Attanasio

